

Επίκαιρα

Θέματα Συνταγματικού Δικαίου

Υπεύθυνος ύλης: Ξενοφών Κοντιάδης

Αύγουστος-Σεπτέμβριος 2015, Τεύχος 49

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Άρθρα

▪ «Η έρευνα του δικαστή Posner στο διαδίκτυο»
Eric Segall

▪ «Η παγιδευμένη Ευρώπη»
Ξενοφών Κοντιάδης

▪ «Ιδιοτελείς όσοι μιλούν για παραβιάσεις του
Συντάγματος»
Γιάννης Δρόσος

▪ «Ποιος υπηρεσιακός πρωθυπουργός;»
Πάνος Λαζαράτος – Θανάσης Διαμαντόπουλος

▪ «Είμαστε κάθε λέξη του Συντάγματος»
Λίνα Παπαδοπούλου

▪ «Το παραπλανητικό δημοψήφισμα»
Πέτρος Ι. Παραράς

▪ «Κυβέρνηση μη δυσπιστίας»
Χαράλαμπος Ανθόπουλος

▪ «Πρόταση μομφής αμέσως»
Σταύρος Τσακυράκης

▪ «Μεταναστευτικό: κάν' το όπως με τους
Κοσοβάρους»

Γιάννης Κτιστάκις

Θεσμικός διάλογος ΠτΔ – ΠτΒ

▪ Ζωή Κωνσταντοπούλου: Αναμένω να πράξετε τα
δέοντα για να αποκαταστήσετε τη θεσμική εκτροπή

▪ Προκόπης Παυλόπουλος: Επιστολή-απάντηση του
Προέδρου στην Ζωή Κωνσταντοπούλου

Νέες δραστηριότητες του Κέντρου Ευρωπαϊκού Συνταγματικού Δικαίου – Ιδρύματος Θεμιστοκλή και Δημήτρη Τσάτσου

Προγράμματα

● “Migrants and their descendants: social inclusion
and participation in society”

Εκδηλώσεις

● Βραβείο «Δημήτρης Τσάτσος», Hagen 20.10.2015

Βιβλία

● Α. Μπουζιάς, «Πολίτευμα και κομματισμοί
σηματισμοί στη Σερβία 1903-1914», Κέντρο
Ευρωπαϊκού Συνταγματικού Δικαίου (Αντ. Ν.
Σάκκουλας 2015, 411 σελ.)

Η έρευνα του δικαστή Posner στο διαδίκτυο

Eric Segall, Καθηγητής Δικαίου στο Georgia State University College of Law

Ο δικαστής Richard Posner δέχθηκε δριμύτατη κριτική την περασμένη εβδομάδα, επειδή ανέτρεψε μια δικαστική απόφαση εις βάρος φυλακισμένου, ο οποίος εκπροσώπησε ο ίδιος τον εαυτό του και υποστήριξε ότι οι ιατροί της φυλακής παραβίαζαν τα δικαιώματά του αρνούμενοι να του χορηγήσουν με τον δέοντα τρόπο το φάρμακο Zantac. Στην επίμαχη απόφαση ο δικαστής Posner βασίστηκε μερικώς σε προσωπική έρευνα που πραγματοποίησε σε διάφορους ιστότοπους μεταξύ των οποίων το WebMD, την επίσημη ιστοσελίδα της εταιρίας διανομέα του Zantac, το Physician's Desk Reference και τη Mayo Clinic. Η μειοψηφούσα γνώμη υποστήριξε με ένταση ότι δεν ήταν ορθό ο δικαστής να χρησιμοποιήσει στοιχεία εκτός φακέλου.

Το ζήτημα αν είναι ορθό οι εφέτες να διεξάγουν έρευνα στο διαδίκτυο, εκτός των στοιχείων του φακέλου που έχουν καταθέσει οι διάδικοι, αποτελεί αμφιλεγόμενο ζήτημα που θέτει ποικίλα πρακτικά και φιλοσοφικά ερωτήματα ως προς τον ρόλο του δικαστή, αλλά και για αυτή καθεαυτή τη διαδικασία της κατ' αντιδικία δίκης.

Ενάγων είναι ένας φυλακισμένος που δεν έχει τη δυνατότητα να προσλάβει δικηγόρο ή δικό του πραγματογνώμονα και κατέθεσε σχετικά αιτήματα στο Δικαστήριο, το οποίο τα απέρριψε. Πραγματογνώμονας της Πολιτείας στην υπόθεση αυτή ήταν ο ίδιος ο ιατρός της φυλακής που, σύμφωνα με τον ισχυρισμό του αιτούντος, αρνούνταν να του χορηγήσει σωστά το φάρμακο. Η κατάθεσή του έρχεται σε αντίθεση με το σύνολο των πηγών τις οποίες συμβουλευθηκε ο δικαστής Posner. Το Δικαστήριο (πρέπει να σημειωθεί ότι μια από τις γνώμες της πλειοψηφίας δεν υπεισήλθε στο θέμα της διαδικτυακής έρευνας) απλά ανέπεμψε την υπόθεση στο πρωτοβάθμιο Δικαστήριο με αίτημα να επανεξετάσει τα πραγματικά περιστατικά και δεν απεφάνθη το ίδιο.

Η απάντηση του δικαστή Posner στις δριμείες επιθέσεις της αντίθετης γνώμης ήταν ότι στη συγκεκριμένη υπόθεση η άρνηση του Δικαστηρίου να ανατρέξει σε πηγές εκτός του

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Άρθρα

▪ «Η έρευνα του δικαστή Posner στο διαδίκτυο»
Eric Segall

▪ «Η παγιδευμένη Ευρώπη»
Ξενοφών Κοντιάδης

▪ «Ιδιοτελείς όσοι μιλούν για παραβιάσεις του
Συντάγματος»
Γιάννης Δρόσος

▪ «Ποιος υπηρεσιακός πρωθυπουργός;»
Πάνος Λαζαράτος – Θανάσης Διαμαντόπουλος

▪ «Είμαστε κάθε λέξη του Συντάγματος»
Λίνα Παπαδοπούλου

▪ «Το παραπλανητικό δημοψήφισμα»
Πέτρος Ι. Παραράς

▪ «Κυβέρνηση μη δυσπιστίας»
Χαράλαμπος Ανθόπουλος

▪ «Πρόταση μομφής αμέσως»
Σταύρος Τσακυράκης

▪ «Μεταναστευτικό: κάν' το όπως με τους
Κοσοβάρους»
Γιάννης Κτιστάκις

Θεσμικός διάλογος ΠτΔ – ΠτΒ

▪ Ζωή Κωνσταντοπούλου: Αναμένω να πράξετε τα
δέοντα για να αποκαταστήσετε τη θεσμική εκτροπή

▪ Προκόπης Παυλόπουλος: Επιστολή-απάντηση του
Προέδρου στην Ζωή Κωνσταντοπούλου

φακέλου θα αντιστοιχούσε σε «φειτοποίηση του συστήματος της αντιδικίας». Αυτό είναι αναμφισβήτητα ορθό. Πώς θα μπορούσε ένας φυλακισμένος με ελάχιστα οικονομικά μέσα να υποστηρίξει την υπόθεσή του, όταν το δικαστήριο τού αρνείται δωρεάν πρόσβαση σε δικηγόρο και πραγματογνώμονες; Άλλωστε, όπως έχουν επισημάνει αρκετοί σχολιαστές, είναι σύνηθες οι εφέτες, όπως και οι δικαστές του Ανωτάτου Δικαστηρίου, να μην περιορίζονται στον επίσημο φάκελο και να αναζητούν στοιχεία εκτός αυτού. Ίσως το πιο σημαντικό είναι ότι η απόφαση αυτή απλά ανέπεμψε την υπόθεση για την αναζήτηση περισσότερων στοιχείων.

Όπως επεσήμανε ο δικαστής Posner, «δεν θεωρούμε ότι τα στοιχεία του διαδικτύου που επικαλούμαστε στη συγκεκριμένη υπόθεση είναι καθοριστικής σημασίας, ούτε πιστοποιούμε την ορθότητά τους, αν και μάλλον είναι ορθά αφού προέρχονται από σοβαρές και αξιόπιστες ιστοσελίδες ιατρικού περιεχομένου. Τα χρησιμοποιούμε απλά για να υπογραμμίσουμε ότι πράγματι αμφισβητούνται τα πραγματικά στοιχεία όπως παρουσιάστηκαν πρωτοδίκως και κυρίως ο πόνος του ενάγοντος.»

Η προσβασιμότητα σε έναν τεράστιο όγκο έγκυρης διαδικτυακής πληροφόρησης αποτελεί σχετικά πρόσφατο φαινόμενο, ιδίως της τελευταίας δεκαπενταετίας. Ο τρόπος με τον οποίο πρέπει να γίνεται χρήση αυτής της δεξαμενής πληροφοριών αποτελεί δύσκολο ερώτημα και χρήζει περισσότερης μελέτης. Η κρίσιμη υπόθεση αφορά τη σωστή ιατρική αντιμετώπιση ενός περιστατικού και η απάντηση μπορεί να αναζητηθεί μέσω της μελέτης μεγάλου αριθμού έγκυρων ιστοσελίδων. Η διαδικασία του συστήματος της αντιδικίας φέρνει αντιμέτωπους έναν φυλακισμένο, που στερείται τα απαραίτητα μέσα, με το οικονομικά ισχυρό κράτος, που τα διαθέτει. Θα αποτελούσε συνεπώς ύψιστη έκφραση φορμαλισμού να απαγορευθεί στους δικαστές του β' βαθμού να συμβουλευθούν πηγές που δεν έχουν συμπεριληφθεί στον φάκελο της υπόθεσης. Υπό αυτές τις συνθήκες η δικαιοσύνη πρέπει να αφήσει κατά μέρος την περιττή νομική αυστηρότητα.

(επιλογή-μετάφραση: Αλκμήνη Φωτιάδου)

<http://www.dorfonlaw.org>, 24/8/2015

Η παγιδευμένη Ευρώπη

Ξενοφών Κοντιάδης, Καθηγητής Δημοσίου Δικαίου στο Πανεπιστήμιο Πελοποννήσου, Πρόεδρος του Κέντρου Ευρωπαϊκού Συνταγματικού Δικαίου

Δύο είναι σήμερα τα μεγάλα προβλήματα που αντιμετωπίζει

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Άρθρα

- «Η έρευνα του δικαστή Posner στο διαδίκτυο»
Eric Segall
- «Η παγιδευμένη Ευρώπη»
Ξενοφών Κοντιάδης
- «Ιδιοτελείς όσοι μιλούν για παραβιάσεις του Συντάγματος»
Γιάννης Δρόσος
- «Ποιος υπηρεσιακός πρωθυπουργός;»
Πάνος Λαζαράτος – Θανάσης Διαμαντόπουλος
- «Είμαστε κάθε λέξη του Συντάγματος»
Λίνα Παπαδοπούλου
- «Το παραπλανητικό δημοψήφισμα»
Πέτρος Ι. Παραράς
- «Κυβέρνηση μη δυσπιστίας»
Χαράλαμπος Ανθόπουλος
- «Πρόταση μομφής αμέσως»
Σταύρος Τσακουράκης
- «Μεταναστευτικό: κάν' το όπως με τους Κοσοβάρους»
Γιάννης Κτιστάκης

Θεσμικός διάλογος ΠτΔ – ΠτΒ

- Ζωή Κωνσταντοπούλου: Αναμένω να πράξετε τα δέοντα για να αποκαταστήσετε τη θεσμική εκτροπή
- Προκόπης Παυλόπουλος: Επιστολή-απάντηση του Προέδρου στην Ζωή Κωνσταντοπούλου

η Ευρώπη. Το πρώτο είναι ο βαθιά αντιδημοκρατικός τρόπος διακυβέρνησης της Ευρωζώνης. Το γνωστό από το παρελθόν Διευθυντήριο αποκάλυπτα αποφασίζει για την ευρωπαϊκή οικονομική-δημοσιονομική πολιτική, χωρίς να τηρούνται στοιχειώδη προσχήματα. Η καγκελάρια της Γερμανίας συσκέπτεται με τον Γάλλο πρόεδρο και κατά περίπτωση τον πρόεδρο της Επιτροπής ή του Eurogroup ή και τον επικεφαλής της Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τράπεζας. Από αυτά τα πρόσωπα, ενίοτε με την προσθήκη κάποιου «κακού μαθητή», όπως του Έλληνα πρωθυπουργού, λαμβάνονται κρίσιμες αποφάσεις χωρίς να τηρούνται κανόνες διαφάνειας. Οι άτυπες διαδικασίες έχουν πυκνώσει και θεωρούνται πλέον αυτονόητες, από το ξέσπασμα της κρίσης μέχρι σήμερα. Τα επίσημα όργανα της Ευρωζώνης καλούνται κατ' ουσίαν να επικυρώσουν όσα συμφωνήθηκαν πίσω από κλειστές πόρτες. Το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο έχει προκλητικά αποκλειστεί από τις διαδικασίες αυτές, τα εθνικά Κοινοβούλια πατρωνάζονται στις περισσότερες χώρες από τις ηγεσίες των κοινοβουλευτικών πλειοψηφιών, ακόμη και με τη χρήση ευτελών πολιτικών εκβιασμών, ενώ οι πολίτες περιμένουν άναυδοι να ανακοινωθούν οι αποφάσεις των 5-6 «ηγεμόνων», που στην κρίσιμη ιστορική συγκυρία δεν διακρίνονται για το πολιτικό τους ανάστημα.

Το πρόβλημα δεν είναι ούτε φορμαλιστικό ούτε θεσμικό, αλλά πρωτίστως πολιτικό. Οι ακολουθούμενες διαδικασίες καθορίζουν και το περιεχόμενο των αποφάσεων, που θα ήταν εντελώς διαφορετικές αν ακολουθούσαν ο δημοκρατικός δρόμος, δηλαδή έστω η εμπλοκή του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου στον διάλογο για την ευρωπαϊκή οικονομική διακυβέρνηση.

Αλληλένδετο είναι το δεύτερο μείζον πρόβλημα της Ευρώπης, δηλαδή οι τεράστιες ανισορροπίες των εμπορικών ισοζυγίων που υφίστανται στη Ζώνη του ευρώ και δεν είναι δυνατόν πλέον να αρθούν μέσω της νομισματικής υποτίμησης. Με την επίλυση του προβλήματος αυτού συναρτάται η βιωσιμότητα τόσο του ευρώ όσο και του υπό κατάρρευση ευρωπαϊκού κοινωνικού μοντέλου. Όμως, αν δεν εκδημοκρατιστεί η διαδικασία λήψης αποφάσεων στην Ευρωζώνη, μαζί με τη δημοκρατία θα χαθούν επίσης οι μεταπολεμικές κοινωνικές κατακτήσεις, παγιδεύοντας την Ευρώπη στην πιο στυγνή μορφή οικονομίας της αγοράς.

πηγή: Εφημερίδα «ΕΘΝΟΣ», 11/8/2015

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Άρθρα

▪ «Η έρευνα του δικαστή Posner στο διαδίκτυο»
Eric Segall

▪ «Η παγιδευμένη Ευρώπη»
Ξενοφών Κοντιάδης

▪ «Ιδιοτελείς όσοι μιλούν για παραβιάσεις του
Συντάγματος»
Γιάννης Δρόσος

▪ «Ποιος υπηρεσιακός πρωθυπουργός;»
Πάνος Λαζαράτος – Θανάσης Διαμαντόπουλος

▪ «Είμαστε κάθε λέξη του Συντάγματος»
Λίνα Παπαδοπούλου

▪ «Το παραπλανητικό δημοψήφισμα»
Πέτρος Ι. Παραράς

▪ «Κυβέρνηση μη δυσπιστίας»
Χαράλαμπος Ανθόπουλος

▪ «Πρόταση μομφής αμέσως»
Σταύρος Τσακυράκης

▪ «Μεταναστευτικό: κάν' το όπως με τους
Κοσοβάρους»

Γιάννης Κτιστάκης

Θεσμικός διάλογος ΠτΔ – ΠτΒ

▪ Ζωή Κωνσταντοπούλου: Αναμένω να πράξετε τα
δέοντα για να αποκαταστήσετε τη θεσμική εκτροπή

▪ Προκόπης Παυλόπουλος: Επιστολή-απάντηση του
Προέδρου στην Ζωή Κωνσταντοπούλου

Ιδιοτελείς όσοι μιλούν για παραβιάσεις του Συντάγματος

Γιάννης Δρόσος, Καθηγητής Συνταγματικού Δικαίου στη Νομική Σχολή
Αθηνών

Δια και από της παραιτήσεως του Πρωθυπουργού δημιουργήθηκε ευθεία συνταγματική υποχρέωση του Προέδρου της Δημοκρατίας να κινήσει τις προβλεπόμενες διαδικασίες για την συνέχεια της λειτουργίας του πολιτεύματος. Η υποχρέωση ανήκει στον πυρήνα του ρυθμιστικού του ρόλου, έχει ύψιστη πολιτική σημασία, και δεν εξαρτάται, ούτε μπορεί να εξαρτάται, από κανέναν άλλο όρο, σκοπιμότητα ή καπρίτσιο.

Στην παρούσα βουλή η υποχρέωση αυτή συνίστατο στη χορήγηση διερευνητικών εντολών κατά τα προβλεπόμενα στις παρ. 2 και 3 του άρθρου 37 του Συντάγματος. Οι διερευνητικές εντολές δίδονται κατά την τάξη της κοινοβουλευτικής δύναμης των κοινοβουλευτικών τους ομάδων στον αρχηγό του πρώτου, δευτέρου και τρίτου κόμματος. Δεδομένου ότι σκοπός της διάταξης είναι ο σχηματισμός πολιτικής κυβέρνησης με βάση τον αληθινό κοινοβουλευτικό συσχετισμό, όπως αυτός τυπικά διαπιστώνεται κάθε φορά που μεταβάλλεται, η κρίσιμη για την εφαρμογή της διάταξης αυτής δύναμη που των κοινοβουλευτικών είναι εκείνη που υφίσταται κατά την στιγμή της χορήγησης κάθε εντολής. Επομένως ορθώς χορηγήθηκαν διερευνητικές εντολές στους κ.κ. Τσίπρα, Μεϊμαράκη και Λαφαζάνη.

Αν οι διερευνητικές εντολές δεν φέρουν αποτέλεσμα, τότε ο Πρόεδρος της Δημοκρατίας καλεί και αν κρίνει ότι χρειάζεται συγκαλεί τους αρχηγούς των κομμάτων και αν επιβεβαιωθεί η αδυναμία σχηματισμού πολιτικής κυβέρνησης (δηλαδή κυβέρνησης που να μπορεί να λάβει ψήφο εμπιστοσύνης), τότε επιδιώκει σχηματισμό κυβέρνησης από όλα τα κόμματα της βουλής για την διενέργεια εκλογών και αν και αυτό αποτύχει, αναθέτει στον Πρόεδρο ενός από τα ανώτατα δικαστήρια τον σχηματισμό κυβέρνησης όσο το δυνατόν ευρύτερης αποδοχής για να διενεργήσει εκλογές και διαλύει τη βουλή.

Προφανής σκοπός της διάταξης είναι να εξαντληθούν, όλα, αλλά ως τάχιστα, τα περιθώρια να αναδείξει η τρέχουσα βουλή πολιτική κυβέρνηση, άλλως να οδηγηθεί η χώρα, ως τάχιστα, στην μόνη συνταγματική διαδικασία που μπορεί να τάμει το διαμορφωνόμενο από την σύνθεση της τρέχουσας βουλής κυβερνητικό αδιέξοδο: τις εκλογές. Στους σκοπούς και στο γράμμα της διάταξης δεν περιλαμβάνεται κάποιο πανηγυρικό show off των αρχηγών –όλων μαζί ή κατά μόνος– αλλά μόνον η υποχρέωση του Προέδρου της Δημοκρατίας να

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Άρθρα

- «Η έρευνα του δικαστή Posner στο διαδίκτυο»
Eric Segall
- «Η παγιδευμένη Ευρώπη»
Ξενοφών Κοντιάδης
- «Ιδιοτελείς όσοι μιλούν για παραβιάσεις του Συντάγματος»
Γιάννης Δρόσος
- «Ποιος υπηρεσιακός πρωθυπουργός;»
Πάνος Λαζαράτος – Θανάσης Διαμαντόπουλος
- «Είμαστε κάθε λέξη του Συντάγματος»
Λίνα Παπαδοπούλου
- «Το παραπλανητικό δημοψήφισμα»
Πέτρος Ι. Παραράς
- «Κυβέρνηση μη δυσπιστίας»
Χαράλαμπος Ανθόπουλος
- «Πρόταση μομφής αμέσως»
Σταύρος Τσακουράκης
- «Μεταναστευτικό: κάν' το όπως με τους Κοσοβάρους»
Γιάννης Κτιστάκις

Θεσμικός διάλογος ΠτΔ – ΠτΒ

- Ζωή Κωνσταντοπούλου: Αναμένω να πράξετε τα δέοντα για να αποκαταστήσετε τη θεσμική εκτροπή
- Προκόπης Παυλόπουλος: Επιστολή-απάντηση του Προέδρου στην Ζωή Κωνσταντοπούλου

www.cecl.gr

Επικοινωνία: centre@cecl.gr

απευθυνθεί σε όλους, με τον τρόπο που ο ίδιος κρίνει, και με την ελπίδα να μην επιβεβαιωθεί αδυναμία σχηματισμού πολιτικής κυβέρνησης.

Αν η ελπίδα αυτή δεν πραγματοποιηθεί, τότε ο Πρόεδρος επιδιώκει, κατά τον τρόπο που νομίζει καλύτερο δεδομένων και των διαβουλεύσεων που προηγήθηκαν, να σχηματισθεί εκλογική κυβέρνηση της ευρύτερης δυνατής αποδοχής λεγόμενη και υπηρεσιακή, αλλά πάντως αρμόδια και ικανή να διαφυλάξει την συνέχεια και τα συμφέροντα της πολιτείας μέχρι να προκύψει μια μετεκλογική πολιτική κυβέρνηση. Κάτι παρόμοιο έγινε άλλωστε και την άνοιξη του 2012 όταν σχηματίσθηκε εκλογική κυβέρνηση υπό τον κ. Παναγιώτη Πικραμμένο.

Σήμερα η χώρα βρίσκεται μπροστά σε συνθετότατα και βαρύτατα προβλήματα όχι όμως σε συνταγματική κρίση. Το να επιχειρεί κανείς να επιβαρύνει ακόμη περισσότερο τα πράγματα προβάλλοντας δήθεν παραβιάσεις συνταγματικών κανόνων και δεοντολογίας είναι στην καλύτερη περίπτωση ιδιωτεία και στην χειρότερη ιδιοτέλεια.

Πηγή: <http://www.euro2day.gr>, 26/8/2015

Ποιος υπηρεσιακός πρωθυπουργός;

Πάνος Λαζαράτος – Θανάσης Διαμαντόπουλος, Καθηγητές Δημοσίου Δικαίου και Πολιτικής Επιστήμης – Πολιτικών Θεσμών

Το όλο θέμα ξεκίνησε με ένα «μικρό» νομικοπολιτικό σκάνδαλο: ενώ η θητεία όλων των προηγούμενων προέδρων των ανωτάτων δικαστηρίων της χώρας έληξε ταυτόχρονα, η κυβέρνηση Τσίπρα-Καμμένου επέλεξε να πληρώσει μόνο τη θέση του προέδρου του Αρείου Πάγου. Με σκοπιμότητα πρόδηλη. Ήθελε το πρόσωπο της επιλογής της, ως παλαιότερο στο αξίωμα, να προεδρεύσει του Ανώτατου Ειδικού Δικαστηρίου του άρθρου 100 του Καταστατικού μας Χάρτη (το οποίο λειτουργεί ως εκλογοδικείο).

Ακόμη χειρότερα, όμως, οι δύο συγκυβερνήτες του τελευταίου επταμήνου θέλησαν να υπεξαιρέσουν την αρμοδιότητα του Προέδρου της Δημοκρατίας να επιλέγει για την πρωθυπουργία των υπηρεσιακών, δηλαδή των εκλογικών, κυβερνήσεων, με αποκλειστικό κριτήριο την «ευρύτερη αποδοχή», όπως ρητά ορίζει το άρθρο 37&3 του Συντάγματος, όποιον εκ των προέδρων των τριών ανωτάτων δικαστηρίων κρίνει ως ανταποκρινόμενο στο κριτήριο αυτό. Εμφάνισαν, λοιπόν, ως «δεσμία» την προεδρική αρμοδιότητα, προβάλλοντας ως υποχρέωση του ρυθμιστή του πολιτεύματος την επιλογή της προέδρου Θάνου, αφού τα άλλα δικαστήρια δεν διαθέτουν πρόεδρο. Ωστόσο...

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Άρθρα

- «Η έρευνα του δικαστή Posner στο διαδίκτυο»
Eric Segall
- «Η παγιδευμένη Ευρώπη»
Ξενοφών Κοντιάδης
- «Ιδιοτελείς όσοι μιλούν για παραβιάσεις του Συντάγματος»
Γιάννης Δρόσος
- «Ποιος υπηρεσιακός πρωθυπουργός;»
Πάνος Λαζαράτος – Θανάσης Διαμαντόπουλος
- «Είμαστε κάθε λέξη του Συντάγματος»
Λίνα Παπαδοπούλου
- «Το παραπλανητικό δημοψήφισμα»
Πέτρος Ι. Παραράς
- «Κυβέρνηση μη δυσπιστίας»
Χαράλαμπος Ανθόπουλος
- «Πρόταση μομφής αμέσως»
Σταύρος Τσακυράκης
- «Μεταναστευτικό: κάν' το όπως με τους Κοσοβάρους»
Γιάννης Κτιστάκης

Θεσμικός διάλογος ΠτΔ – ΠτΒ

- Ζωή Κωνσταντοπούλου: Αναμένω να πράξετε τα δέοντα για να αποκαταστήσετε τη θεσμική εκτροπή
- Προκόπης Παυλόπουλος: Επιστολή-απάντηση του Προέδρου στην Ζωή Κωνσταντοπούλου

Προφανές είναι πως, όταν εναποθέτει στον αρχηγό του κράτους την ελευθερία επιλογής τού κατά την κρίση του ευρύτερα αποδεκτού εκ των προέδρων των ανωτάτων δικαστηρίων, το Σύνταγμα εννοεί εκ των τριών που ασκούν προεδρικά καθήκοντα: είτε ως πρόεδροι είτε ως αρχαιότεροι αντιπρόεδροι. Αυτό συνάγεται και εκ της τελολογικής ερμηνείας, εκ του σκοπού δηλαδή, της συνταγματικής διάταξης, που θέλει να παρέχεται στον πρώτο πολίτη της χώρας η ευχέρεια επιλογής του ευρύτερα πολιτικά αποδεκτού ανώτατου δικαστή. Συνάγεται όμως, a contrario, και εκ της κοινής λογικής: εφόσον γινόταν αποδεκτή η στενή γραμματική ερμηνεία, σύμφωνα προς την οποία μόνον ήδη διορισμένος πρόεδρος, και όχι προεδρεύων αντιπρόεδρος, ήταν επιλέξιμος, τι θα συνέβαινε εάν στις πρόσφατες κρίσεις δεν είχε πληρωθεί ούτε η θέση του προέδρου του Αρείου Πάγου (όπως δεν επληρώθη των άλλων δικαστηρίων); Ή εάν η κυρία Θάνου είχε, έκτοτε, εκδημήσει εκ του ματαίου τούτου κόσμος; Δεν θα γίνονταν εκλογές ή δεν θα υπήρχε δικαστικός λειτουργός να αναλάβει την ευθύνη της διεξαγωγής τους;

Αν, όμως, εκ των ανωτέρω συνάγεται πως η προεδρική αρμοδιότητα είναι διακριτική-μη δεσμία, και άρα και οι τρεις προεδρεύοντες των ανωτάτων δικαστηρίων είναι επί της αρχής εξ ίσου επιλέξιμοι, επί της ουσίας μπορεί να θεωρηθεί πως η κυρία Θάνου ανταποκρίνεται στη συνταγματική απαίτηση της ευρύτερης αποδοχής; Κοινωνικά, πράγματι, πώς μία εν ενεργεία συνδικαλίστρια, που εκ του ρόλου της εκπροσωπεί το μέρος, θα εκφράσει το όλον (κάτι που οφείλει να κάνει ως πρωθυπουργός); Και πολιτικά, πώς διαθέτει την ευρύτερη αποδοχή μία δικαστική λειτουργός η οποία έτυχε προνομιακής μεταχείρισης από τις πολιτικές δυνάμεις που συγκροτούσαν την παραιτηθείσα κυβέρνηση, εφόσον μόνο του δικού της δικαστηρίου επελέγη να καλυφθεί η χηρεύουσα προεδρία;

πηγή: Εφημερίδα «ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ», 27/8/2015

«Είμαστε κάθε λέξη του Συντάγματος»

Λίνα Παπαδοπούλου, Αναπληρώτρια Καθηγήτρια Συνταγματικού Δικαίου στο Τμήμα Νομικής του Αριστοτελείου Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης

Μία από τις συνήθεις ερωτήσεις στις προφορικές εξετάσεις των πρωτοετών φοιτητών της Νομικής στο Συνταγματικό Δίκαιο αφορά τη μοναδική περίπτωση στην οποία ο Πρόεδρος της Δημοκρατίας (εφεξής: ΠτΔ) διαθέτει διακριτική ευχέρεια ως προς το πρόσωπο του Πρωθυπουργού. Αφορά βεβαίως τη συγκρότηση υπηρεσιακής Κυβέρνησης,

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Άρθρα

- «Η έρευνα του δικαστή Posner στο διαδίκτυο»
Eric Segall
- «Η παγιδευμένη Ευρώπη»
Ξενοφών Κοντιάδης
- «Ιδιοτελείς όσοι μιλούν για παραβιάσεις του Συντάγματος»
Γιάννης Δρόσος
- «Ποιος υπηρεσιακός πρωθυπουργός;»
Πάνος Λαζαράτος – Θανάσης Διαμαντόπουλος
- «Είμαστε κάθε λέξη του Συντάγματος»
Λίνα Παπαδοπούλου
- «Το παραπλανητικό δημοψήφισμα»
Πέτρος Ι. Παραράς
- «Κυβέρνηση μη δυσπιστίας»
Χαράλαμπος Ανθόπουλος
- «Πρόταση μομφής αμέσως»
Σταύρος Τσακυράκης
- «Μεταναστευτικό: κάν' το όπως με τους Κοσοβάρους»
Γιάννης Κτιστάκης

Θεσμικός διάλογος ΠτΔ – ΠτΒ

- Ζωή Κωνσταντοπούλου: Αναμένω να πράξετε τα δέοντα για να αποκαταστήσετε τη θεσμική εκτροπή
- Προκόπης Παυλόπουλος: Επιστολή-απάντηση του Προέδρου στην Ζωή Κωνσταντοπούλου

πρωθυπουργός της οποίας ορίζεται ο Πρόεδρος ενός εκ των τριών ανωτάτων δικαστηρίων της χώρας. Ο ΠτΔ, όμως, και εδώ δεν είναι απολύτως ελεύθερος στην επιλογή του: το άρθρο 37 παρ. 3 εδ. γ' Συντ. ρητά ορίζει ότι σκοπός είναι ο σχηματισμός Κυβέρνησης «όσο το δυνατόν ευρύτερης αποδοχής».

Το κριτήριο αυτό οριοθετεί το πλαίσιο εντός του οποίου ασκείται η διακριτική ευχέρεια του ΠτΔ και αφορά τόσο τον Πρωθυπουργό όσο και τους Υπουργούς της υπηρεσιακής Κυβέρνησης, αποσκοπεί δε στην περιφρούρηση μιας όσο το δυνατόν πιο αμερόληπτης προεκλογικής διακυβέρνησης. Τον ίδιο σκοπό εξυπηρετεί και η σύσκεψη των πολιτικών αρχηγών: εφόσον αποβεί άκαρπη ως προς τον σχηματισμό πολιτικής Κυβέρνησης, έστω εκλογικής, προσφέρει το συναινετικό υπόστρωμα επί του οποίου ο ΠτΔ βασίζει την επιλογή ενός εκ των τριών Ανώτατων Δικαστικών. Η δέσμια αρμοδιότητά του να καλέσει τους αρχηγούς λειτουργεί, δηλαδή, ως προϋπόθεση σύννομης άσκησης της διακριτικής ευχέρειάς του επιλογής Πρωθυπουργού.

Στην προκειμένη περίπτωση δεν προλαβαίνει να μετράει κανείς τις αποκλίσεις από τη συνταγματική κανονικότητα: η Κυβέρνηση -με πονηρή προνοητικότητα, δεδομένου ότι οι θητείες όλων των Προέδρων έληγαν ταυτόχρονα στις αρχές Ιουλίου, άφησε ακάλυπτες τις θέσεις των Προέδρων του Ελεγκτικού Συνεδρίου και του Συμβουλίου της Επικρατείας. Διόρισε καινούργια Πρόεδρο μόνον στον Άρειο Πάγο, και δη την τέταρτη σε σειρά αντιπρόεδρο και δυναμική συνδικαλίστρια του κλάδου, γεγονός νόμιμο μεν, θεσμικά όχι και τόσο ηθικό δε, αν θυμηθεί κανείς τις πολιτικού χαρακτήρα, ανάρμοστες για δικαστικό λειτουργό, δημόσιες δηλώσεις της: όχι μόνο εκφράστηκε κατά του μνημονίου, παίρνοντας σαφή ιδεολογική θέση σε ένα θέμα που δίχασε για πέντε χρόνια την ελληνική κοινωνία, αλλά και χαρακτήρισε «Κυβέρνηση απολυταρχικού κράτους» την κυβέρνηση Σαμαρά - Βενιζέλου. Θα ήταν αναμενόμενο, λοιπόν, με το συνταγματικό κριτήριο της «όσο το δυνατόν ευρύτερης αποδοχής» ο ΠτΔ να επιλέξει κάποιον άλλο εκ των τριών ανώτατων δικαστικών για υπηρεσιακό Πρωθυπουργό. Αντ' αυτού, ο ΠτΔ δεν καλεί τους τελευταίους, με τη δικαιολογία ότι οι μισοί εξ αυτών δεν ήθελαν να συμμετάσχουν.

Διορίζοντας, όμως, την Πρόεδρο του Αρείου Πάγου ως υπηρεσιακή Πρωθυπουργό, παρά τις δικαιολογημένες ενστάσεις της αξιωματικής αντιπολίτευσης ως προς το πρόσωπό της, ο ΠτΔ είτε επιφέρει την αποψίλωση της διακριτικής του ευχέρειας, την απαράδεκτη μετατροπή της σε δέσμια αρμοδιότητα, εάν αποδέχεται τη λανθασμένη συσταλτική ερμηνεία, ότι μόνον Πρόεδρος, και όχι

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Άρθρα

- «Η έρευνα του δικαστή Posner στο διαδίκτυο»

Eric Segall

- «Η παγιδευμένη Ευρώπη»

Ξενοφών Κοντιάδης

- «Ιδιοτελείς όσοι μιλούν για παραβιάσεις του Συντάγματος»

Γιάννης Δρόσος

- «Ποιος υπηρεσιακός πρωθυπουργός;»

Πάνος Λαζαράτος – Θανάσης Διαμαντόπουλος

- «Είμαστε κάθε λέξη του Συντάγματος»

Λίνα Παπαδοπούλου

- «Το παραπλανητικό δημοψήφισμα»

Πέτρος Ι. Παραράς

- «Κυβέρνηση μη δυσπιστίας»

Χαράλαμπος Ανθόπουλος

- «Πρόταση μομφής αμέσως»

Σταύρος Τσακυράκης

- «Μεταναστευτικό: κάν' το όπως με τους Κοσοβάρους»

Γιάννης Κτιστάκις

Θεσμικός διάλογος ΠτΔ – ΠτΒ

- Ζωή Κωνσταντοπούλου: Αναμένω να πράξετε τα δέοντα για να αποκαταστήσετε τη θεσμική εκτροπή

- Προκόπης Παυλόπουλος: Επιστολή-απάντηση του Προέδρου στην Ζωή Κωνσταντοπούλου

Προεδρεύων Αντιπρόεδρος ενός των τριών ανώτατων δικαστηρίων, μπορεί να επιλεγεί ως υπηρεσιακός Πρωθυπουργός, είτε επιλέγει ως Πρόεδρο υπηρεσιακής κυβέρνησης έναν ανώτατο δικαστικό λειτουργό που, εγνωσμένα, δεν απολαύει της ευρύτερης δυνατής αποδοχής, όπως απαιτεί το Σύνταγμα.

πηγή: Εφημερίδα «ΕΘΝΟΣ» 28/8/2015

Το παραπλανητικό δημοψήφισμα

Πέτρος Ι. Παραράς, Επίτιμος Αντιπρόεδρος του Συμβουλίου Επικρατείας, Καθηγητής Συνταγματικού Δικαίου

I. Κατά το Σύνταγμα (άρθρ. 44 παρ 2 εδ. α') για το δημοψήφισμα αυτό προαπαιτείται η ύπαρξη «κρίσιμου εθνικού θέματος». Τέτοιο θέμα θα ήταν, προ ετών, να μπορούμε ή όχι στην Ευρωπαϊκή Ένωση (ΕΟΚ) με όλες τις εντεύθεν υποχρεώσεις μας, δηλαδή το να αποδεχτούμε ή όχι ορισμένους περιορισμούς ως προς την άσκηση της εθνικής μας κυριαρχίας, εφόσον έτσι θα εξυπηρετείτο σπουδαίο εθνικό συμφέρον (άρθρ. 28 Σ). Τέτοιο δημοψήφισμα όμως ορθώς δεν διεξήχθη, δοθέντος ότι ο ελληνικός λαός ήταν πάντοτε άρρηκτα δεμένος –πολιτισμικά και συναισθηματικά– με τη δυτική Ευρώπη, στην συντριπτική τους δε πλειοψηφία οι Έλληνες ήσαν φιλοευρωπαϊστές, το πλείστον δε εκ των διανοουμένων εκεί είχαν κάνει τις σπουδές τους, πλην ελαχίστων που είχαν «σπουδάσει» στο Βελιγράδι ή στο ανατολικό Βερολίνο.

II. Αντιθέτως, σήμερα η επίκληση της έννοιας του κρίσιμου εθνικού θέματος είναι το περιτύλιγμα της εμμονής της Κυβέρνησης, διότι τελικά περί αυτού πρόκειται, να μη θέλει να δεσμευθεί με συμφωνία έναντι των εταίρων μας για τη δανειακή εξυπηρέτηση της Χώρας, διότι το περιεχόμενό της δεν θα συνέπλεε με τις προεκλογικές της δεσμεύσεις. Με άλλες λέξεις, η Κυβέρνηση ισχυρίζεται, κατ' ουσίαν, ότι υπάρχει «κρίσιμο εθνικό θέμα», επειδή οι εταίροι μας δεν αποδέχθηκαν τις προεκλογικές εξαγγελίες της που όμως εξ αρχής ήσαν τελείως ανεφάρμοστες, άρα δεν φταίει ο ΣΥΡΙΖΑ αλλά οι θεσμοί! Εδώ αναδεικνύεται ο παραλογισμός και ο κατά συρροή βιασμός της νοημοσύνης μας. Αν η όποια Κυβέρνηση αδυνατεί πλήρως να εκπληρώσει τις προεκλογικές δεσμεύσεις της, απλώς παραιτείται, εφόσον βέβαια υπάρχει πολιτική ευαισθησία και δεν επικάθεται στην αναλήθεια.

III. Τυπικά, πάντως, τηρήθηκε η συνταγματική διαδικασία και, κατόπιν της πρότασης του Υπουργ. Συμβουλίου, η Βουλή κατά πλειοψηφία αποφάσισε την διεξαγωγή του

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Άρθρα

▪ «Η έρευνα του δικαστή Posner στο διαδίκτυο»
Eric Segall

▪ «Η παγιδευμένη Ευρώπη»

Ξενοφών Κοντιάδης

▪ «Ιδιοτελείς όσοι μιλούν για παραβιάσεις του
Συντάγματος»

Γιάννης Δρόσος

▪ «Ποιος υπηρεσιακός πρωθυπουργός;»

Πάνος Λαζαράτος – Θανάσης Διαμαντόπουλος

▪ «Είμαστε κάθε λέξη του Συντάγματος»

Λίνα Παπαδοπούλου

▪ «Το παραπλανητικό δημοψήφισμα»

Πέτρος Ι. Παραράς

▪ «Κυβέρνηση μη δυσπιστίας»

Χαράλαμπος Ανθόπουλος

▪ «Πρόταση μομφής αμέσως»

Σταύρος Τσακυράκης

▪ «Μεταναστευτικό: κάν' το όπως με τους
Κοσοβάρους»

Γιάννης Κτιστάκης

Θεσμικός διάλογος ΠτΔ – ΠτΒ

▪ Ζωή Κωνσταντοπούλου: Αναμένω να πράξετε τα
δέοντα για να αποκαταστήσετε τη θεσμική εκτροπή

▪ Προκόπης Παυλόπουλος: Επιστολή-απάντηση του
Προέδρου στην Ζωή Κωνσταντοπούλου

δημοψηφίσματος, όπου όμως το τεθέν ερώτημα προς τον Λαό διατυπώθηκε κατά τρόπον τελείως ακατάληπτο, ακόμη και για τους εξοικειωμένους με τα νομικά κείμενα, δηλαδή κατά παράβαση του άρθρ. 3 του ν. 4032/2011, περί διενεργείας δημοψηφισμάτων, και του άρθρ. 115 παρ. 2 του Καν. Βουλής, τα οποία ρητώς επιβάλλουν το ερώτημα να διατυπώνεται με σαφήνεια που εδώ λείπει τελείως. Άρα η πρόταση του Υπουργ. Συμβουλίου, ως διοικητική πράξη, και η απόφαση της Βουλής παραβιάζουν τις διατάξεις αυτές.

IV. Εντυπωσιάζει επίσης το γεγονός ότι στην απόφαση της Βουλής έχει προστεθεί και η φράση ότι ο ΠτΔ οφείλει να εκδώσει το πρ. διάταγμα αυθημερόν! Απρεπής εξωθεσμική συμπεριφορά που υπαγορεύει στον ΠτΔ ακόμη και τον χρόνο εντός του οποίου οφείλει να ενεργήσει.

V. Παγίως γίνεται δεκτό ότι ο ΠτΔ είναι υποχρεωμένος να υπογράψει το διάταγμα περί διενέργειας δημοψηφίσματος, δεν εμπίπτει δε στις αρμοδιότητές του να ελέγξει αν υφίσταται ή όχι κρίσιμο εθνικό θέμα, εφόσον περί αυτού απεφάνθη θετικά η πλειοψηφία της Βουλής (βλ. Ευάγγ. Βενιζέλου, Μαθήματα Συντ. Δικαίου, 2008, σελ. 360).

VI. Την ίδια ημέρα (28.6.2015) δημοσιεύθηκε και η Πράξη νομοθ. περιεχομένου που ρύθμισε την διαδικασία διεξαγωγής του δημοψηφίσματος. Όμως, Το άρθρ. 44 §1 Σ επιτρέπει την έκδοση τέτοιων Πράξεων μόνον όταν συντρέχει «εξαιρετικώς επείγουσα και απρόβλεπτη ανάγκη», δηλαδή απρόβλεπτη ανάγκη αντιμετώπισης του ζητήματος που αίφνης ανέκυψε και για το οποίο δεν υπήρχε ήδη σχετική νομοθετική αντιμετώπιση. Εν προκειμένω, όμως, υπάρχει από το 2011, ο ειδικός νόμος που λεπτομερώς ρυθμίζει την διαδικασία διενέργειας δημοψηφίσματος. Δεν υπήρξε λοιπόν κάτι το απρόβλεπτο που έσπευσε η Κυβέρνηση να αντιμετωπίσει με ειδική Πράξη, αλλά όφειλε να εφαρμόσει την ισχύουσα νομοθεσία.

VII. Η κυβέρνηση θέλησε εδώ ο Λαός, για τον οποίο φέρεται ότι κόπτεται, να προσέλθει στις κάλπες κατά το δυνατόν τελείως απληροφόρητος, γι' αυτό και με την Πράξη έγινε σύντμηση όλων των προθεσμιών του νόμου σε μία (1) ημέρα, ώστε το όλο εγχείρημα να έλθει στα μέτρα της! Έτσι, ο δημόσιος διάλογος κατέστη όντως αδύνατος και η Πράξη αυτή είναι παράνομη, διότι δεν συντρέχουν οι προϋποθέσεις του άρθρ. 44§ 1 Σ. Αλλά και εδώ, σχετική ανάληψη πρωτοβουλίας από τον ΠτΔ δεν ήταν δυνατή, στο πλαίσιο των αρμοδιοτήτων του, τοσούτο μάλλον που με πάγια νομολογία του Συμβουλίου της Επικρατείας έχει γίνει δεκτό, με παραγνώριση όμως βασικών αρχών του Κράτους δικαίου, ότι ούτε τα δικαστήρια έχουν αρμοδιότητα να ελέγξουν αν όντως συνέτρεχε ο λόγος της εξαιρετικώς επείγουσας και απρόβλεπτης ανάγκης.

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Άρθρα

- «Η έρευνα του δικαστή Posner στο διαδίκτυο»
Eric Segall
- «Η παγιδευμένη Ευρώπη»
Ξενοφών Κοντιάδης
- «Ιδιοτελείς όσοι μιλούν για παραβιάσεις του Συντάγματος»
Γιάννης Δρόσος
- «Ποιος υπηρεσιακός πρωθυπουργός;»
Πάνος Λαζαράτος – Θανάσης Διαμαντόπουλος
- «Είμαστε κάθε λέξη του Συντάγματος»
Λίνα Παπαδοπούλου
- «Το παραπλανητικό δημοψήφισμα»
Πέτρος Ι. Παραράς
- «Κυβέρνηση μη δυσπιστίας»
Χαράλαμπος Ανθόπουλος
- «Πρόταση μομφής αμέσως»
Σταύρος Τσακυράκης
- «Μεταναστευτικό: κάν' το όπως με τους Κοσοβάρους»
Γιάννης Κτιστάκης

Θεσμικός διάλογος ΠτΔ – ΠτΒ

- Ζωή Κωνσταντοπούλου: Αναμένω να πράξετε τα δέοντα για να αποκαταστήσετε τη θεσμική εκτροπή
- Προκόπης Παυλόπουλος: Επιστολή-απάντηση του Προέδρου στην Ζωή Κωνσταντοπούλου

www.cecl.gr

Επικοινωνία: centre@cecl.gr

VIII. Τέλος, επειδή τέθηκε και το ενδεχόμενο της μη διεξαγωγής τελικά του δημοψηφίσματος και το πώς θα μεθοδευτεί αυτό, έχω την γνώμη ότι το Σ. καθιερώνει μια διαδικασία με τρεις υποχρεωτικά συνεχόμενες Πράξεις, δηλ. πρόταση του Υπ. Συμβουλίου, απόφαση της Βουλής και έκδοση διατάγματος περί δημοψηφίσματος, όπου η καθεμία προϋποθέτει την προηγούμενη. Κατά την γνώμη μου, για την ματαιώση του δημοψηφίσματος δεν επιβάλλεται να ακολουθηθεί όλη η αντίστροφη διαδικασία, αλλά αρκεί η ανάκληση της πρώτης πράξης, δηλ. η πρόταση του Υπ. Συμβουλίου, στην οποία στηρίζονται όλες οι μεταγενέστερες. Αν το Υπ. Συμβούλιο θελήσει, ανακαλεί την πρότασή του, έστω κατά πλειοψηφία, και ματαιώνεται, άνευ άλλης ενέργειας, η διεξαγωγή του δημοψηφίσματος.

IX. Όλα τα παραπάνω είναι σοβαρές ενδείξεις ότι οι εξουσιαστές διολισθαίνουν προς τον αυταρχισμό, όπου παχύσαρκοι και σουρεαλιστές ψελλίζουν απεγνωσμένα τα ίδια τσιτάτα και καθυβρίζουν τους αντιφρονούντες, ματαιώσ δε ο Jean Giraudoux προσπαθεί να συνενώσει, στο έργο του, την εκκεντρική «Τρελλή του Chaillot». Έγραψα «αντιφρονούντες» και το μυαλό μου πήγε στον Soljenitsyne!

πηγή: Εφημερίδα «ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ», 3/7/2015

Κυβέρνηση μη δυσπιστίας

Χαράλαμπος Ανθόπουλος, Αναπληρωτής Καθηγητής στο Ελληνικό Ανοικτό Πανεπιστήμιο

Το κοινοβουλευτικό σύστημα είναι ιδιαίτερα ευέλικτο και μπορεί να δώσει πολλά είδη κυβερνήσεων, ανάλογα με τις περιστάσεις. Υπό τις παρούσες συνθήκες και με σχεδόν βέβαιο το ενδεχόμενο της καταψήφισης της συμφωνίας από τους βουλευτές της Αριστερής Πλατφόρμας, ίσως και των ANEΛ, η μόνη ρεαλιστική υπόθεση είναι η «κυβέρνηση μη δυσπιστίας».

Αυτό πρακτικά σημαίνει κυβέρνηση με πρωθυπουργό τον Αλέξη Τσίπρα, φυσικά χωρίς τους υπουργούς-βουλευτές της Αριστερής Πλατφόρμας, οι οποίοι χωρίς καμία αίσθηση κοινοβουλευτικής ντροπής δεν έχουν ακόμα υποβάλει τις παραιτήσεις τους από το υπουργικό αξίωμα, με νέους υπουργούς που θα ορίσει ο πρωθυπουργός, λαμβάνοντας υπόψη τα νέα πολιτικά δεδομένα και με την κοινοβουλευτική στήριξη του ΣΥΡΙΖΑ, της ΝΔ, του Ποταμιού και του ΠΑΣΟΚ, ή και των ANEΛ, η στάση των οποίων είναι ακόμα αδιευκρίνιστη.

Η κυβέρνηση αυτή θα αναλάβει την υλοποίηση της

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Άρθρα

- «Η έρευνα του δικαστή Posner στο διαδίκτυο»
Eric Segall
- «Η παγιδευμένη Ευρώπη»
Ξενοφών Κοντιάδης
- «Ιδιοτελείς όσοι μιλούν για παραβιάσεις του Συντάγματος»
Γιάννης Δρόσος
- «Ποιος υπηρεσιακός πρωθυπουργός;»
Πάνος Λαζαράτος – Θανάσης Διαμαντόπουλος
- «Είμαστε κάθε λέξη του Συντάγματος»
Λίνα Παπαδοπούλου
- «Το παραπλανητικό δημοψήφισμα»
Πέτρος Ι. Παραράς
- «Κυβέρνηση μη δυσπιστίας»
Χαράλαμπος Ανθόπουλος
- «Πρόταση μομφής αμέσως»
Σταύρος Τσακυράκης
- «Μεταναστευτικό: κάν' το όπως με τους Κοσοβάρους»
Γιάννης Κτιστάκης

Θεσμικός διάλογος ΠτΔ – ΠτΒ

- Ζωή Κωνσταντοπούλου: Αναμένω να πράξετε τα δέοντα για να αποκαταστήσετε τη θεσμική εκτροπή
- Προκόπης Παυλόπουλος: Επιστολή-απάντηση του Προέδρου στην Ζωή Κωνσταντοπούλου

συμφωνίας και θα ασκεί νομοθετική πολιτική σε συνεννόηση με τα κόμματα που θα συγκροτούν τη νέα κοινοβουλευτική πλειοψηφία, τουλάχιστον στα πιο βασικά θέματα.

Δεν είναι κάτι πρωτόγνωρο στην ιστορία του κοινοβουλευτικού συστήματος. Μια τέτοια μονοκομματική κυβέρνηση με πρωθυπουργό τον Τζούλιο Αντρεότι διέσωσε την Ιταλία κατά την περίοδο 1976-1978, χάρη στη βοήθεια που της προσέφερε το ιταλικό Κομμουνιστικό Κόμμα που είχε τότε επικεφαλής έναν εμπνευσμένο πολιτικό ηγέτη, τον Ενρίκο Μπερλινγκουέρ.

πηγή: Εφημερίδα «ΕΘΝΟΣ» 15/7/2015

Πρόταση μομφής αμέσως

Σταύρος Τσακυράκης, Καθηγητής Συνταγματικού Δικαίου στη Νομική Σχολή του Πανεπιστημίου Αθηνών

Τόσο η κυβέρνηση όσο και η αντιπολίτευση γνωρίζουν πολύ καλά ότι η κ. Ζ. Κωνσταντοπούλου δεν μπορεί να παραμείνει Πρόεδρος της Βουλής. Είναι ακατάλληλη για να διευθύνει όχι τις εργασίες του νομοθετικού οργάνου αλλά οποιουδήποτε συλλογικού σώματος, ακόμη και μιας συνέλευσης ιδιοκτητών πολυκατοικίας. Τα συνεχή εριστικά και προσβλητικά σχόλια της προς κάθε ομιλητή είναι ενδεικτικά της βαθιάς δυσανεξίας της προς το διάλογο και τη δημοκρατία, της απόλυτης αδυναμίας της να αντιληφθεί ότι είναι δυνατόν να υφίστανται απόψεις αντίθετες με τις δικές της. Την ανικανότητά της να αντεπεξέλθει στις απαιτήσεις του θεσμικού της ρόλου εμμέσως την παραδέχθηκε και η ίδια, αφού στις δύο τελευταίες σημαντικές συνεδριάσεις της Ολομέλειας της Βουλής αρνήθηκε (ευτυχώς) να προεδρεύσει. Εκτός από το γεγονός ότι μετατρέπει κάθε συνεδρίαση της Βουλής σε επεισοδιακή διαδικασία, η κ. Ζ. Κωνσταντοπούλου παραβιάζει κατάφωρα το Σύνταγμα ασκώντας προσωπική πολιτική, αντίθετη με αυτήν της κυβέρνησης. Η παιδαριώδης ιστορία με το χρέος είναι το πλέον τρανταχτό παράδειγμα. Τη στιγμή που η κυβέρνηση διαπραγματευόταν για νέο δάνειο αυτή ζητούσε να αναγνωρισθεί το χρέος ως παράνομο με βάση τα προκαταρκτικά πορίσματα μιας γελοίας επιτροπής που συνέστησε. Έχει προβεί σε δηλώσεις βαθύτατα προσβλητικές προς τους εταίρους μας, πρωτοφανείς για πολιτειακό παράγοντα δημοκρατικού κράτους, που ασφαλώς θα ήταν ικανές να δημιουργήσουν διπλωματικές διαμαρτυρίες και να δυσχεράνουν τη διεθνή θέση της χώρας αν δεν αντιμετωπίζονταν με συγκατάβαση από τους ξένους. Το τελευταίο επεισόδιο ήταν η άρνησή της να παράσχει ψήφο εμπιστοσύνης στην κυβέρνηση, όπως είχε ζητήσει ο

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Άρθρα

- «Η έρευνα του δικαστή Posner στο διαδίκτυο»
Eric Segall
- «Η παγιδευμένη Ευρώπη»
Ξενοφών Κοντιάδης
- «Ιδιοτελείς όσοι μιλούν για παραβιάσεις του Συντάγματος»
Γιάννης Δρόσος
- «Ποιος υπηρεσιακός πρωθυπουργός;»
Πάνος Λαζαράτος – Θανάσης Διαμαντόπουλος
- «Είμαστε κάθε λέξη του Συντάγματος»
Λίνα Παπαδοπούλου
- «Το παραπλανητικό δημοψήφισμα»
Πέτρος Ι. Παραράς
- «Κυβέρνηση μη δυσπιστίας»
Χαράλαμπος Ανθόπουλος
- «Πρόταση μομφής αμέσως»
Σταύρος Τσακουράκης
- «Μεταναστευτικό: κάν' το όπως με τους Κοσοβάρους»
Γιάννης Κτιστάκις

Θεσμικός διάλογος ΠτΔ – ΠτΒ

- Ζωή Κωνσταντοπούλου: Αναμένω να πράξετε τα δέοντα για να αποκαταστήσετε τη θεσμική εκτροπή
- Προκόπης Παυλόπουλος: Επιστολή-απάντηση του Προέδρου στην Ζωή Κωνσταντοπούλου

Πρωθυπουργός. Στοιχειώδης συνέπεια θα επέβαλλε να συνοδεύσει αυτή την άρνηση με την παραίτησή της. Δεν νοείται Πρόεδρος της Βουλής να αντιτίθεται στη βασική πολιτική της κυβέρνησης. Η κ. Ζ. Κωνσταντοπούλου, όμως, όπως ακριβώς ο Λαφαζάνης και οι ομοϊδεάτες του υπουργοί, δεν φαίνεται διατεθειμένη να εγκαταλείψει με τη θέλησή της το θώκο της. Η συνταγματική τάξη επιβάλλει να κινηθεί αμέσως η διαδικασία αντικατάστασής της με την υποβολή πρότασης μομφής εναντίον της.

Η κυβέρνηση, άβουλη και αναβλητική –όπως με όλα τα ζητήματα–, διστάζει να πράξει το προφανές. Φαίνεται να κάνει λογαριασμούς και να νομίζει ότι αναβάλλοντας τη ρήξη μπορεί κάτι να κερδίσει. Δεν καταλαβαίνει ότι η προσπάθεια συνύπαρξης δεν οδηγεί μακριά, ακόμη και με αριθμητικούς όρους. Οι δυνατότητες αύξησης της δύναμής της με την ενσωμάτωση έξαλλων και αντιδραστικών στοιχείων είναι περιορισμένες και το μόνο που επιτυγχάνουν είναι να την απομονώνουν από τα ευρύτατα στρώματα της ελληνικής κοινωνίας, την στήριξη των οποίων έχει ανάγκη.

Λάθος λογαριασμούς κάνει και η αντιπολίτευση που διστάζει να προχωρήσει στη συλλογή των 50 υπογραφών που απαιτούνται για την κατάθεση πρότασης μομφής εναντίον της Προέδρου της Βουλής. Πρυτανεύουν σκέψεις του τύπου: τι θα γίνει αν η πρόταση δεν υπερψηφιστεί από τον ΣΥΡΙΖΑ και δεν περάσει; Δεν θα ενισχυθεί η θέση της κ. Ζ. Κωνσταντοπούλου σε αυτή την περίπτωση; Μήπως είναι καλύτερα να επικρέμεται η απειλή της πρότασης μομφής ώστε να αποφύγουμε ακραίες ενέργειες εκ μέρους της; Πρόκειται για σκέψεις μικροπολιτικών υπολογισμών που χάνουν τη γενική εικόνα και τη θέση που πρέπει να κρατήσει η αντιπολίτευση.

Η αντιπολίτευση (ΝΔ, Ποτάμι, ΠΑΣΟΚ) στηρίζει την κυβέρνηση στην εθνική προσπάθεια για παραμονή της χώρας στην Ευρώπη και το ευρώ. Το νέο Μνημόνιο είναι το προαπαιτούμενο αυτής της προσπάθειας και, επομένως, η ψήφισή του είναι αυτονόητη. Οι όροι του, για τους οποίους την αποκλειστική ευθύνη φέρει η κυβέρνηση, δεν μπορούν σήμερα να αμφισβητηθούν· είναι ζήτημα ζωής ή θανάτου για τη χώρα. Θα γίνουν αντικείμενο πολιτικής αντιπαράθεσης στο μέλλον. Η στήριξη, όμως, αυτή προφανώς περνά μέσα από ένα αδυσώπητο μέτωπο προς τις δυνάμεις που επιδιώκουν την εξαθλίωση της χώρας.

Η πρόταση μομφής εναντίον της κ. Ζ. Κωνσταντοπούλου αποτελεί θέμα τιμής για τον κοινοβουλευτισμό στη χώρα μας. Όποια και να είναι η τύχη της πρέπει επίσημα μέσα στη Βουλή να ακουστούν και να καταγραφούν οι καταγγελίες εναντίον της. Συγχρόνως η πρόταση μομφής δείχνει καθαρά την θέση της αντιπολίτευσης, το μέτωπό της προς τις

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Άρθρα

▪ «Η έρευνα του δικαστή Posner στο διαδίκτυο»
Eric Segall

▪ «Η παγιδευμένη Ευρώπη»
Ξενοφών Κοντιάδης

▪ «Ιδιοτελείς όσοι μιλούν για παραβιάσεις του
Συντάγματος»
Γιάννης Δρόσος

▪ «Ποιος υπηρεσιακός πρωθυπουργός;»
Πάνος Λαζαράτος – Θανάσης Διαμαντόπουλος

▪ «Είμαστε κάθε λέξη του Συντάγματος»
Λίνα Παπαδοπούλου

▪ «Το παραπλανητικό δημοψήφισμα»
Πέτρος Ι. Παραράς

▪ «Κυβέρνηση μη δυσπιστίας»
Χαράλαμπος Ανθόπουλος

▪ «Πρόταση μομφής αμέσως»
Σταύρος Τσακουράκης

▪ «Μεταναστευτικό: κάν' το όπως με τους
Κοσοβάρους»

Γιάννης Κτιστάκης

Θεσμικός διάλογος ΠτΔ – ΠτΒ

▪ Ζωή Κωνσταντοπούλου: Αναμένω να πράξετε τα
δέοντα για να αποκαταστήσετε τη θεσμική εκτροπή

▪ Προκόπης Παυλόπουλος: Επιστολή-απάντηση του
Προέδρου στην Ζωή Κωνσταντοπούλου

αντιδραστικές δυνάμεις, και θέτει τον ΣΥΡΙΖΑ προ των
ευθυνών του. Τον βοηθά να αντιληφθεί μια ώρα αρχύτερα με
ποιους θα πάει και ποιους θα αφήσει.

<https://tsakyrakis.wordpress.com, 21/7/2015>

Μεταναστευτικό: κάν' το όπως με τους Κοσοβάρους

Γιάννης Κτιστάκης, Επίκουρος Καθηγητής Πανεπιστημίων Θράκης και
Βοσπόρου

Στις αρχές του 1999, μεσούσης της κρίσης στο
Κοσσυφοπέδιο, η γερμανική προεδρία στην Ε.Ε. ανέλαβε
πρωτοβουλία για την προστασία των χιλιάδων Κοσοβάρων
που αναζητούσαν ασφαλή καταφύγιο στις χώρες της Δυτικής
Ευρώπης. Η πρωτοβουλία ολοκληρώθηκε από τη διάδοχη
φινλανδική προεδρία με αποτέλεσμα την αναγνώριση
καθεστώτος προσωρινής προστασίας στους Κοσοβάρους και
την κοινοτική χρηματοδότηση με 17 εκατ. ευρώ. Το
εγχείρημα κρίθηκε θετικό και το Συμβούλιο της Ε.Ε.
υιοθέτησε σταθερούς κανόνες για το καθεστώς της
προσωρινής προστασίας: την κοινοτική οδηγία 2001/55/ΕΚ
«σχετικά με τις ελάχιστες προδιαγραφές παροχής
προσωρινής προστασίας σε περίπτωση μαζικής εισροής
εκτοπισθέντων και μέτρα για τη δίκαιη κατανομή των βαρών
μεταξύ των κρατών-μελών όσον αφορά την υποδοχή και την
αντιμετώπιση των συνεπειών της υποδοχής αυτών των
ατόμων». Η Ελλάδα ενσωμάτωσε την Οδηγία επί υπουργίας
Πρ. Παυλόπουλου (Προεδρικό Διάταγμα 80/2006).

Μετά τη χθεσινή απόρριψη από τον κ. Γιουνκέρ του
αιτήματος για τη σύγκληση Συνόδου Κορυφής, η Ελλάδα
πρέπει να προσανατολιστεί προς την πλήρωση όλων εκείνων
των απαραίτητων πολιτικών όρων που απαιτούνται για την
ενεργοποίηση των διατάξεων της Οδηγίας υπέρ των Σύρων.
Γιατί ναι μεν η διαδικασία εκκινεί τυπικώς με την υποβολή
πρότασης της Επιτροπής (αρμόδιος επίτροπος ο Δ.
Αβραμόπουλος) προς το Συμβούλιο, προβλέπεται, όμως,
εναλλακτικά, και η επίσημη υποβολή αίτησης κράτους-
μέλους προς την Επιτροπή για να δράσει η τελευταία.
Κυρίως, όμως, η Ελλάδα πρέπει να συμμαχήσει με όλα εκείνα
τα κράτη-μέλη που θα σχηματίσουν την (ειδική) πλειοψηφία
για τη λήψη της απόφασης ενεργοποίησης της Οδηγίας.
Στο ερώτημα «γιατί συμφέρει την Ελλάδα η ενεργοποίηση
της Οδηγίας 2001/55», η πρώτη απάντηση είναι η
αυτονόητη: γιατί προστατεύει, έστω και προσωρινά,
κατατρεγμένους συνανθρώπους μας και η Ελλάδα οφείλει να

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Άρθρα

- «Η έρευνα του δικαστή Posner στο διαδίκτυο»
Eric Segall
- «Η παγιδευμένη Ευρώπη»
Ξενοφών Κοντιάδης
- «Ιδιοτελείς όσοι μιλούν για παραβιάσεις του Συντάγματος»
Γιάννης Δρόσος
- «Ποιος υπηρεσιακός πρωθυπουργός;»
Πάνος Λαζαράτος – Θανάσης Διαμαντόπουλος
- «Είμαστε κάθε λέξη του Συντάγματος»
Λίνα Παπαδοπούλου
- «Το παραπλανητικό δημοψήφισμα»
Πέτρος Ι. Παραράς
- «Κυβέρνηση μη δυσπιστίας»
Χαράλαμπος Ανθόπουλος
- «Πρόταση μομφής αμέσως»
Σταύρος Τσακουράκης
- «Μεταναστευτικό: κάν' το όπως με τους Κοσοβάρους»
Γιάννης Κτιστάκης

Θεσμικός διάλογος ΠτΔ – ΠτΒ

- Ζωή Κωνσταντοπούλου: Αναμένω να πράξετε τα δέοντα για να αποκαταστήσετε τη θεσμική εκτροπή
- Προκόπης Παυλόπουλος: Επιστολή-απάντηση του Προέδρου στην Ζωή Κωνσταντοπούλου

πολιτεύεται υπέρ αυτών (άρθρο 2 παρ. 1 του Συντάγματος). Δεύτερον, η Οδηγία προβλέπει τη δίκαιη κατανομή των βαρών μεταξύ των κρατών-μελών. Τρίτον, η Οδηγία επιτρέπει την παροχή της προσωρινής προστασίας σε συγκεκριμένο αριθμό προσφύγων/μεταναστών, στην προκειμένη περίπτωση στους Σύρους, και σε συγκεκριμένη μέγιστη διάρκεια, δηλαδή την τριετία (1+1+1). Τέταρτον, η Οδηγία λαμβάνει υπ' όψιν της τις εξειδικευμένες επαγγελματικές αρετές των εκτοπισθέντων Σύρων, που θα τους επιτρέψει, όπως συνέβη και με τους Κοσοβάρους, την εργασιακή τους ενσωμάτωση στην Ευρώπη. Τέλος, επιτρέπει την εξομάλυνση της εκρηκτικής κατάστασης διότι, με την υπαγωγή των Σύρων στην Οδηγία, η ελληνική διοίκηση θα επικεντρωθεί, επιτέλους, στα λοιπά κύματα μεταναστών και προσφύγων. Βεβαίως, υπάρχει το σοβαρό ενδεχόμενο η Ελλάδα να μην καταφέρει να ενεργοποιήσει την Οδηγία. Σε μια τέτοια περίπτωση, η ορθή λύση πρέπει να είναι η υιοθέτηση μιας εθνικής (ελληνικής) προσωρινής προστασίας, στα πρότυπα της Οδηγίας και του Προεδρικού Διατάγματος. Αν και η εθνική προσωρινή προστασία δεν επιτρέπει την παροχή ταξιδιωτικών εγγράφων στους Σύρους για τα κράτη-μέλη της Ε.Ε. του τελικού προορισμού τους (όπως προβλέπει η ευρωπαϊκή), θα ανοίξει, πάντως, τον δρόμο για την καλύτερη διαχείριση των εκρηκτικών διαστάσεων μεταναστευτικών ροών από τη Συρία: όσοι θελήσουν να φύγουν αμέσως (και είναι οι περισσότεροι), θα αδιαφορήσουν για την ελληνική προσωρινή προστασία, όσοι όμως θελήσουν να μείνουν προσωρινά, θα διαμείνουν αξιοπρεπώς, σε οργανωμένα καταλύματα, τύπου Ελαιώνα, και, κυρίως, με επώνυμη ταυτότητα (αποτρέποντας τον κίνδυνο ισλαμιστών).

Όπως συμβαίνει και με τα περισσότερα σύγχρονα ευρωπαϊκά προβλήματα, μαγικές λύσεις στο μεταναστευτικό δεν υπάρχουν. Υπάρχουν, ωστόσο, κοινές ευρωπαϊκές παραδοχές. Η σημαντικότερη εξ αυτών είναι το μέτρημα: οι ευρωπαϊκές χώρες οφείλουν να γνωρίζουν ποιοι και πόσοι μετανάστες ή πρόσφυγες εισέρχονται στα ευρωπαϊκά σύνορα, προκειμένου η διαχείριση των ροών να είναι ανθρωπιστικώς εφικτή. Την παραδοχή αυτή υπηρετεί πιστά ο νόμος 3907/2011, τον οποίο, όμως, συστηματικά οι ελληνικές κυβερνήσεις αποφεύγουν να εφαρμόσουν. Δεν τον εφαρμόζουν γιατί η ελληνική διοίκηση απεχθάνεται, γενικώς, να μετράει (π.χ. συνταξιούχοι-φαντάσματα).

πηγή: Εφημερίδα «ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ», 25/8/2015

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Άρθρα

- «Η έρευνα του δικαστή Posner στο διαδίκτυο»
Eric Segall
- «Η παγιδευμένη Ευρώπη»
Ξενοφών Κοντιάδης
- «Ιδιοτελείς όσοι μιλούν για παραβιάσεις του Συντάγματος»
Γιάννης Δρόσος
- «Ποιος υπηρεσιακός πρωθυπουργός;»
Πάνος Λαζαράτος – Θανάσης Διαμαντόπουλος
- «Είμαστε κάθε λέξη του Συντάγματος»
Λίνα Παπαδοπούλου
- «Το παραπλανητικό δημοψήφισμα»
Πέτρος Ι. Παραράς
- «Κυβέρνηση μη δυσπιστίας»
Χαράλαμπος Ανθόπουλος
- «Πρόταση μομφής αμέσως»
Σταύρος Τσακυράκης
- «Μεταναστευτικό: κάν' το όπως με τους Κοσοβάρους»
Γιάννης Κτιστάκις

Θεσμικός διάλογος ΠτΔ – ΠτΒ

- Ζωή Κωνσταντοπούλου: Αναμένω να πράξετε τα δέοντα για να αποκαταστήσετε τη θεσμική εκτροπή
- Προκόπης Παυλόπουλος: Επιστολή-απάντηση του Προέδρου στην Ζωή Κωνσταντοπούλου

Θεσμικός διάλογος ΠτΔ - ΠτΒ

Ζωή Κωνσταντοπούλου: Αναμένω να πράξετε τα δέοντα για να αποκαταστήσετε τη θεσμική εκτροπή

«Κύριε Πρόεδρε,
Όπως έχω κατ' επανάληψη αναφέρει δημόσια, επώνυμα, επίσημα και υπεύθυνα, τους ανθρώπους οι οποίοι ενσαρκώνουν θεσμούς πρέπει, πάνω απ' όλα, να διακρίνει θεσμική ειλικρίνεια, θεσμική παρρησία, θεσμική ευπρέπεια και δημοκρατική γενναιότητα.

Οι διαρροές μέσω 'κύκλων', 'πηγών', συνεργατών, αλλά και με 'non paper' εκθέτουν εκείνους που δεν θέλουν να αναλάβουν την ευθύνη των απόψεων, των θέσεων (αλλά και των επιθέσεων τους), εκείνους που αδυνατούν να αρθούν στο ύψος του θεσμικού τους ρόλου και της εμπιστοσύνης με την οποία τους έχουν περιβάλει αυτοί που τους εξέλεξαν και, τελικά, εκείνους που, κάτω από το μανδύα της εξουσίας, κρύβουν το μαχαίρι.

Έχοντας πάντοτε ακολουθήσει τον κανόνα της ειλικρινούς, ευθείας, επίσημης και επώνυμης τοποθέτησης, σε όλα τα θέματα, και αποδεχόμενη φυσικά και το πολιτικό κόστος αυτής μου της επιλογής, **λυπούμαι βαθύτατα για την επιλογή σας ως Προέδρου της Δημοκρατίας να εκφράζεστε μέσα από παραπολιτικές στήλες, 'κύκλους', 'πηγές' και, μάλιστα, για μείζονα θέματα που αφορούν τη δημοκρατική λειτουργία και τη δημοκρατική και θεσμική σας ευθύνη.**

Όπως πολύ καλά γνωρίζετε, **σύμφωνα με το άρθρο 38 του Συντάγματος**, που εφαρμόζεται σε περίπτωση παραίτησης της Κυβέρνησης: 'Ο Πρόεδρος της Δημοκρατίας απαλλάσσει από τα καθήκοντά της την Κυβέρνηση, αν αυτή παραιτηθεί, καθώς και αν η Βουλή αποσύρει την εμπιστοσύνη της, σύμφωνα με το άρθρο 84. Στις περιπτώσεις αυτές εφαρμόζονται αναλόγως οι διατάξεις των παραγράφων 2,3 και 4 του άρθρου 37'.

Εξάλλου, **σύμφωνα με το άρθρο 37 παρ. 2,3 και 4**, στα οποία ρητώς παραπέμπει το άρθρο 38: '37 παρ. 2 [...] Αν κανένα Κόμμα δεν διαθέτει την απόλυτη πλειοψηφία, ο Πρόεδρος της Δημοκρατίας παρέχει στον αρχηγό του Κόμματος που διαθέτει τη σχετική πλειοψηφία διερευνητική εντολή για να διακριβωθεί η δυνατότητα σχηματισμού Κυβέρνησης που να απολαμβάνει την εμπιστοσύνη της Βουλής **37 παρ. 3**. Αν δεν διαπιστωθεί αυτή η δυνατότητα, ο Πρόεδρος της Δημοκρατίας παρέχει διερευνητική εντολή στον αρχηγό του δεύτερου σε κοινοβουλευτική δύναμη κόμματος και, εάν δεν τελεσφορήσει και αυτή, ο Πρόεδρος της Δημοκρατίας δίνει

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Άρθρα

- «Η έρευνα του δικαστή Posner στο διαδίκτυο»

Eric Segall

- «Η παγιδευμένη Ευρώπη»

Ξενοφών Κοντιάδης

- «Ιδιοτελείς όσοι μιλούν για παραβιάσεις του Συντάγματος»

Γιάννης Δρόσος

- «Ποιος υπηρεσιακός πρωθυπουργός;»

Πάνος Λαζαράτος – Θανάσης Διαμαντόπουλος

- «Είμαστε κάθε λέξη του Συντάγματος»

Λίνα Παπαδοπούλου

- «Το παραπλανητικό δημοψήφισμα»

Πέτρος Ι. Παραράς

- «Κυβέρνηση μη δυσπιστίας»

Χαράλαμπος Ανθόπουλος

- «Πρόταση μομφής αμέσως»

Σταύρος Τσακυράκης

- «Μεταναστευτικό: κάν' το όπως με τους Κοσοβάρους»

Γιάννης Κτιστάκης

Θεσμικός διάλογος ΠτΔ – ΠτΒ

- Ζωή Κωνσταντοπούλου: Αναμένω να πράξετε τα δέοντα για να αποκαταστήσετε τη θεσμική εκτροπή

- Προκόπης Παυλόπουλος: Επιστολή-απάντηση του Προέδρου στην Ζωή Κωνσταντοπούλου

διερευνητική εντολή στον αρχηγό του τρίτου σε κοινοβουλευτική δύναμη κόμματος. Κάθε διερευνητική εντολή ισχύει για τρεις ημέρες. Αν οι διερευνητικές εντολές δεν τελεσφορήσουν, ο Πρόεδρος της Δημοκρατίας καλεί τους αρχηγούς των κομμάτων και, αν επιβεβαιωθεί η αδυναμία σχηματισμού Κυβέρνησης που να έχει την εμπιστοσύνη της Βουλής, επιδιώκει το σχηματισμό Κυβέρνησης από όλα τα κόμματα της Βουλής για τη διενέργεια εκλογών και, σε περίπτωση αποτυχίας, αναθέτει στον Πρόεδρο του Συμβουλίου της Επικρατείας ή του Αρείου Πάγου ή του Ελεγκτικού Συνεδρίου το σχηματισμό Κυβέρνησης, όσο το δυνατόν ευρύτερης αποδοχής, για να διενεργήσει εκλογές και διαλύει τη Βουλή **37 παρ. 4** Η πρόταση για την ανάθεση εντολής γίνεται μέσα σε τρεις ημέρες από την ημέρα που ο Πρόεδρος της Βουλής ή ο Αναπληρωτής του ανακοινώνει στον Πρόεδρο της Δημοκρατίας τη δύναμη των κομμάτων στη Βουλή. Η ανακοίνωση αυτή γίνεται πριν από την ανάθεση κάθε εντολής'.

Από τις ανωτέρω σαφείς και ανεπίδεκτες επινοημένων ερμηνειών διατάξεις προκύπτει ότι, **μετά την ανακοίνωση της παραίτησης της Κυβέρνησης από τον Πρωθυπουργό προς εσάς, οφείλατε να με ενημερώσετε, αφού δεν έπραξε κάτι τέτοιο ο Πρωθυπουργός, και να έρθετε σε θεσμική επαφή και συνεννόηση μαζί μου για την εκκίνηση της ανωτέρω Συνταγματικής διαδικασίας, η οποία δεν διαπνέεται από τις επιθυμίες του παραιτούμενου Πρωθυπουργού αλλά από την Συνταγματική επιταγή εξάντλησης της διερεύνησης δυνατότητας σχηματισμού Κυβέρνησης που να απολαμβάνει την εμπιστοσύνη της Βουλής.**

Επειδή η Βουλή, από την οποία αντλεί την εμπιστοσύνη η Κυβέρνηση, και από την οποία εκλέγεται ο Πρόεδρος της Δημοκρατίας, αποτελεί κυρίαρχο όργανο της Δημοκρατίας και, μάλιστα, το μόνο άμεσα εκλεγμένο από το λαό, κάθε αντίληψη και δήθεν ερμηνεία που επιτρέπει την παράκαμψη της ή την βεβιασμένη διάλυσή της, χωρίς την τήρηση των συνταγματικών διαδικασιών είναι αντισυνταγματική, αντιδημοκρατική και βαθιά αντιδραστική. Εξάλλου, για να γίνει η ανάθεση των εντολών, το Σύνταγμα ρητώς προβλέπει τη σύμπραξη του/της Προέδρου της Βουλής και περιγράφει τη σύμπραξη αυτή ως ανακοίνωση από τον/την Πρόεδρο της Βουλής της δύναμης των Κομμάτων στη Βουλή, ανακοίνωση η οποία γίνεται πριν από κάθε ανάθεση εντολής. Μάλιστα, η έναρξη της διαδικασίας ανάθεσης των διερευνητικών εντολών μπορεί να γίνει μέχρι και 3 ημέρες από αυτήν την ανακοίνωση.

Ωστόσο, το βράδυ της Πέμπτης 20 Αυγούστου 2015 από τα Μέσα Ενημέρωσης πληροφορήθηκα την παραίτηση της

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Άρθρα

- «Η έρευνα του δικαστή Posner στο διαδίκτυο»
Eric Segall
- «Η παγιδευμένη Ευρώπη»
Ξενοφών Κοντιάδης
- «Ιδιοτελείς όσοι μιλούν για παραβιάσεις του Συντάγματος»
Γιάννης Δρόσος
- «Ποιος υπηρεσιακός πρωθυπουργός;»
Πάνος Λαζαράτος – Θανάσης Διαμαντόπουλος
- «Είμαστε κάθε λέξη του Συντάγματος»
Λίνα Παπαδοπούλου
- «Το παραπλανητικό δημοψήφισμα»
Πέτρος Ι. Παραράς
- «Κυβέρνηση μη δυσπιστίας»
Χαράλαμπος Ανθόπουλος
- «Πρόταση μομφής αμέσως»
Σταύρος Τσακουράκης
- «Μεταναστευτικό: κάν' το όπως με τους Κοσοβάρους»
Γιάννης Κτιστάκις

Θεσμικός διάλογος ΠτΔ – ΠτΒ

- Ζωή Κωνσταντοπούλου: Αναμένω να πράξετε τα δέοντα για να αποκαταστήσετε τη θεσμική εκτροπή
- Προκόπης Παυλόπουλος: Επιστολή-απάντηση του Προέδρου στην Ζωή Κωνσταντοπούλου

Κυβέρνησης. Επίσης από τα Μέσα Ενημέρωσης πληροφορήθηκα την εκ μέρους σας εκκίνηση διαδικασίας ανάθεσης εντολών όχι προς τον Αρχηγό του πρώτου Κόμματος, αλλά προς τον Αρχηγό του δεύτερου Κόμματος και, μάλιστα, με νυχτερινό ηλεκτρονικό μήνυμα (email), προφανώς ως μία απόπειρα αντισυνταγματικής σύντηξης του χρόνου αλλά και δρομολόγησης της διάλυσης της Βουλής.

Ως μέλος της Κοινοβουλευτικής Ομάδας του ΣΥΡΙΖΑ **γνωρίζω ότι ούτε συνεδρίασε ούτε ενημερώθηκε ούτε ερωτήθηκε ποτέ η Κοινοβουλευτική Ομάδα του πρώτου σε δύναμη Κόμματος** σχετικά με ενδεχόμενη παραίτηση της Κυβέρνησης ή σχετικά με την παροχή ψήφου εμπιστοσύνης και, επομένως, ουδέποτε απέσυρε η Κοινοβουλευτική Ομάδα των μέχρι χθες 149 βουλευτών του ΣΥΡΙΖΑ την εμπιστοσύνη της προς την Κυβέρνηση. **Συνεπώς, από το βράδυ της Πέμπτης, αντισυνταγματικά και αντιδημοκρατικά παρακάμφθηκε η Κοινοβουλευτική Ομάδα του πρώτου Κόμματος και τα μέλη της**, σε μία διαδικασία που προδήλως αφορά ακριβώς και πρωτίστως τους βουλευτές και τις Κοινοβουλευτικές Ομάδες, ως γνήσιους εκφραστές της λαϊκής κυριαρχίας.

Μολονότι με δηλώσεις μου το βράδυ της Πέμπτης 20 Αυγούστου 2015 επεσήμανα **το θεσμικό ολίσθημα** και γνωστοποίησα ότι πρέπει να υπάρξει θεσμική ενημέρωση και συνεννόηση και, μολονότι και το πρωί της Παρασκευής 21 Αυγούστου 2015 και ώρα 09.30 κάλεσα τηλεφωνικά στο γραφείο σας, προ της συναντήσεώς σας με τον Αρχηγό της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης και έλαβα την διαβεβαίωση της ιδιαιτέρας σας ότι 'Μπαίνετε στο γραφείο σε 2 λεπτά και θα με καλέσετε', δεν το πράξατε, αλλά επιμείνατε στην προώθηση μιας αντισυνταγματικής διαδικασίας. Και, μάλιστα, ενώ ήδη πλέον διαφαινόταν η, δεδομένης της αιφνίδιας πρωτοβουλίας της Κυβέρνησης, μεταβολή της σύνθεσης των Κοινοβουλευτικών Ομάδων στη Βουλή (διαδικασία που λαμβάνει υπ' όψιν του ως πιθανή και το Σύνταγμα, γι' αυτό και προβλέπει ένα τριήμερο μέχρι την έναρξη ανάθεσης των εντολών, αλλά και υποχρεωτική ανακοίνωση της δύναμης των Κομμάτων πριν από την ανάθεση κάθε εντολής).

Στην τηλεφωνική θεσμική μου διαμαρτυρία αντιτείνετε ερμηνείες με αναφορές στην 'περίπτωση Παπαδήμου', ενώ είναι γνωστό ότι ο σχηματισμός εκείνης της Κυβέρνησης έχει χαρακτηριστεί ως εκτροπή εντός και εκτός Ελλάδας, αλλά και στον προκάτοχό σας κ. Παπούλια και διατυπώσατε τη θέση ότι 'είναι αυτονόητη η σύνθεση της Βουλής' αλλά και ότι 'τώρα που δημιουργήθηκε νέα Κοινοβουλευτική Ομάδα, θα μου ζητήσετε, με έγγραφό σας, επίσημη ενημέρωση'. Σας απάντησα ότι επιμένω και αναμένω να τηρηθεί το Σύνταγμα,

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Άρθρα

▪ «Η έρευνα του δικαστή Posner στο διαδίκτυο»
Eric Segall

▪ «Η παγιδευμένη Ευρώπη»
Ξενοφών Κοντιάδης

▪ «Ιδιοτελείς όσοι μιλούν για παραβιάσεις του
Συντάγματος»
Γιάννης Δρόσος

▪ «Ποιος υπηρεσιακός πρωθυπουργός;»
Πάνος Λαζαράτος – Θανάσης Διαμαντόπουλος

▪ «Είμαστε κάθε λέξη του Συντάγματος»
Λίνα Παπαδοπούλου

▪ «Το παραπλανητικό δημοψήφισμα»
Πέτρος Ι. Παραράς

▪ «Κυβέρνηση μη δυσπιστίας»
Χαράλαμπος Ανθόπουλος

▪ «Πρόταση μομφής αμέσως»
Σταύρος Τσακυράκης

▪ «Μεταναστευτικό: κάν' το όπως με τους
Κοσοβάρους»
Γιάννης Κτιστάκης

Θεσμικός διάλογος ΠτΔ – ΠτΒ

▪ Ζωή Κωνσταντοπούλου: Αναμένω να πράξετε τα
δέοντα για να αποκαταστήσετε τη θεσμική εκτροπή

▪ Προκόπης Παυλόπουλος: Επιστολή-απάντηση του
Προέδρου στην Ζωή Κωνσταντοπούλου

το οποίο έχει παραβιασθεί και εξακολουθεί να παραβιάζεται. Τα ανωτέρω σας τα υπενθυμίζω, προς αποκατάσταση και της πραγματικότητας του περιεχομένου της συνομιλίας μας, αφού με θλιβερές διαρροές εμφανίζεται το κατά τους κύκλους, πηγές, συνεργάτες περιεχόμενο...

Κύριε Πρόεδρε,

Αναμένοντας να πράξετε τα δέοντα για να αποκαταστήσετε τη θεσμική εκτροπή που έχει καταγραφεί, σας ενημερώνω, σύμφωνα με το άρθρο 11 παρ. 6 του Κανονισμού της Βουλής ότι επήλθε ουσιώδης μεταβολή στη σύνθεση των Κοινοβουλευτικών Ομάδων, μετά τις εκλογές της 25ης Ιανουαρίου 2015.

Ειδικότερα, 25 βουλευτές που μέχρι χθες ανήκαν στην Κοινοβουλευτική Ομάδα του ΣΥΡΙΖΑ συγκρότησαν νέα Κοινοβουλευτική Ομάδα, με τον τίτλο 'Λαϊκή Ενότητα' και επικεφαλής τον βουλευτή Παναγιώτη Λαφαζάνη. Μετά από αυτή τη μεταβολή, η 1η σε δύναμη Κοινοβουλευτική Ομάδα εξακολουθεί να είναι η Κοινοβουλευτική Ομάδα του ΣΥΡΙΖΑ, με 124 βουλευτές, ενώ η νέα Κοινοβουλευτική Ομάδα της 'Λαϊκής Ενότητας' κατατάσσεται 3η σε δύναμη, με 25 βουλευτές. Οι υπόλοιπες Κοινοβουλευτικές Ομάδες διατηρούν την ίδια δύναμη. Επίσης, έχει υπάρξει παραίτηση δύο μελών της Βουλής, του κ. Δαμαβολίτη από την Κ.Ο. των ΑΝ.ΕΛΛ. και του κ. Χουντή από την Κ.Ο. του ΣΥΡΙΖΑ, στη θέση των οποίων ορκίσθηκαν βουλευτές οι επιλαχόντες των αντίστοιχων συνδυασμών και Κοινοβουλευτικών Ομάδων.

Κύριε Πρόεδρε,

Η δική μου άποψη, θεσμική και προσωπική, για τον ρόλο, την αποστολή και την ευθύνη του Προέδρου της Δημοκρατίας δεν έχει αλλάξει από τότε που δημόσια, επώνυμα και επίσημα επέκρινα τον προκάτοχό σας κ. Παπούλια για τις αντιθεσμικές παρεμβάσεις του προς στήριξη των Μνημονιακών Κυβερνήσεων και των πρωταγωνιστών τους, ακόμη και με απροειδοποίητο κλείσιμο της Βουλής, προς παραγραφή ποινικών ευθυνών για σκάνδαλα.

Η άποψή μου δεν έχει αλλάξει από τότε που αντιτάχθηκα στην εκλογή Προέδρου της Δημοκρατίας από την προηγούμενη Βουλή, ακριβώς λόγω της διαφανούς πρόθεσης της προηγούμενης Μνημονιακής Κυβέρνησης να αξιοποιήσει τον Πρόεδρο της Δημοκρατίας ως εργαλείο προώθησης της Μνημονιακής απολυταρχίας και ως όργανο τρώσης της Δημοκρατίας. **Η άποψή μου, τέλος, για τον ρόλο του Προέδρου της Δημοκρατίας δεν έχει αλλάξει** από τότε που σας ανακοίνωσα την εκλογή σας ως Προέδρου, από την παρούσα Βουλή. Το εάν θα επιλέξετε να χαρακτηρίσετε τις απόψεις μου ως 'προσωπικές', όπως κάνατε με την επιστολή σας, όταν σας ζήτησα να κοινοποιήσετε στους ομολόγους

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Άρθρα

- «Η έρευνα του δικαστή Posner στο διαδίκτυο»
Eric Segall
- «Η παγιδευμένη Ευρώπη»
Ξενοφών Κοντιάδης
- «Ιδιοτελείς όσοι μιλούν για παραβιάσεις του Συντάγματος»
Γιάννης Δρόσος
- «Ποιος υπηρεσιακός πρωθυπουργός;»
Πάνος Λαζαράτος – Θανάσης Διαμαντόπουλος
- «Είμαστε κάθε λέξη του Συντάγματος»
Λίνα Παπαδοπούλου
- «Το παραπλανητικό δημοψήφισμα»
Πέτρος Ι. Παραράς
- «Κυβέρνηση μη δυσπιστίας»
Χαράλαμπος Ανθόπουλος
- «Πρόταση μομφής αμέσως»
Σταύρος Τσακυράκης
- «Μεταναστευτικό: κάν' το όπως με τους Κοσοβάρους»
Γιάννης Κτιστάκης

Θεσμικός διάλογος ΠτΔ – ΠτΒ

- Ζωή Κωνσταντοπούλου: Αναμένω να πράξετε τα δέοντα για να αποκαταστήσετε τη θεσμική εκτροπή
- Προκόπης Παυλόπουλος: Επιστολή-απάντηση του Προέδρου στην Ζωή Κωνσταντοπούλου

www.cecl.gr

Επικοινωνία: centre@cecl.gr

σας την επιστολή μου για την επίθεση στη δημοκρατία από τους δανειστές, είναι αδιάφορο και, τελικώς, απηχεί τις δικές σας προσωπικές απόψεις και επιλογές, που όμως έχουν βαρύ θεσμικό αντίκτυπο. Σε ό,τι με αφορά και θεσμικά και προσωπικά λυπάμαι που δεν επικράτησαν οι απόψεις του Προκόπη Παυλόπουλου που συνέγραψε 2 βιβλία και αμέτρητα άρθρα για την αντισυνταγματικότητα των Μνημονίων, αλλά του Προκόπη Παυλόπουλου που ψήφισε όλες τις μνημονιακές διατάξεις με τον πρόλογο ότι διαφωνεί και τον επίλογο ότι δεν μπορεί να πράξει διαφορετικά.

Τέλος, με την παρούσα, εν όψει των εξελίξεων που έχουν δρομολογηθεί και της επιταγής πλήρους ενημέρωσης των πολιτών για διαδικασίες που αφορούν τον πυρήνα της Δημοκρατίας, παρακαλώ να διαβιβάσετε στη Βουλή τα πρακτικά των συναντήσεων των πολιτικών Αρχηγών υπό την Προεδρία σας, ιδιαιτέρως δε της συνάντησης της 6ης Ιουλίου 2015, που συνεκλήθη την επομένη του Δημοψηφίσματος και προ της δρομολόγησης υπογραφής του 3ου Μνημονίου. Για τη σχετική διαβίβαση, εφόσον υποβαλλόταν αίτημα από τη Βουλή, είχατε ο ίδιος δεσμευθεί προς εμένα κατά την διαδικασία οργάνωσης της τήρησης των πρακτικών, η οποία γίνεται από τις υπηρεσίες της Βουλής, που συνέδραμαν με εντολή μου και κατόπιν αιτήματός σας. Με θεσμική ευθύνη και συνείδηση,
Η Πρόεδρος της Βουλής
Ζωή Ν. Κωνσταντοπούλου».

πηγή: Εφημερίδα «ΕΘΝΟΣ», 22/8/2015

Προκόπης Παυλόπουλος: Επιστολή-απάντηση του Προέδρου στην Ζωή Κωνσταντοπούλου

«Αθήνα, 22 Αυγούστου 2015

Κυρία Πρόεδρε,

Αντιπαρόχμαι, καθώς άλλωστε επιβάλλει ο θεσμικός μου ρόλος κατά το Σύνταγμα, το ύφος και σημαντικό μέρος του περιεχομένου της με αριθμ. πρωτ. 2939/22.8.2015 επιστολής σας για τα οποία, όπως είναι αυτονόητο, αναλαμβάνετε πλήρως την ευθύνη ενόψει του δικού σας θεσμικού ρόλου ως Προέδρου της Βουλής, ιδίως υπ' αυτές τις τόσο κρίσιμες για την Χώρα μας περιστάσεις.

Επομένως, σας απαντώ μόνον επί των σημείων εκείνων της επιστολής σας ως προς τα οποία οφείλω να σας απαντήσω σεβόμενος την αποστολή του Προέδρου της Δημοκρατίας, και αποκλειστικώς με θεσμικούς όρους.

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Άρθρα

▪ «Η έρευνα του δικαστή Posner στο διαδίκτυο»
Eric Segall

▪ «Η παγιδευμένη Ευρώπη»
Ξενοφών Κοντιάδης

▪ «Ιδιοτελείς όσοι μιλούν για παραβιάσεις του
Συντάγματος»
Γιάννης Δρόσος

▪ «Ποιος υπηρεσιακός πρωθυπουργός;»
Πάνος Λαζαράτος – Θανάσης Διαμαντόπουλος

▪ «Είμαστε κάθε λέξη του Συντάγματος»
Λίνα Παπαδοπούλου

▪ «Το παραπλανητικό δημοψήφισμα»
Πέτρος Ι. Παραράς

▪ «Κυβέρνηση μη δυσπιστίας»
Χαράλαμπος Ανθόπουλος

▪ «Πρόταση μομφής αμέσως»
Σταύρος Τσακυράκης

▪ «Μεταναστευτικό: κάν' το όπως με τους
Κοσοβάρους»
Γιάννης Κτιστάκης

Θεσμικός διάλογος ΠτΔ – ΠτΒ

▪ Ζωή Κωνσταντοπούλου: Αναμένω να πράξετε τα
δέοντα για να αποκαταστήσετε τη θεσμική εκτροπή

▪ Προκόπης Παυλόπουλος: Επιστολή-απάντηση του
Προέδρου στην Ζωή Κωνσταντοπούλου

Κατά την διαδικασία των διερευνητικών εντολών, στις οποίες αναφέρεσθε, **εφαρμόζω στο ακέραιο –κατά γενική ομολογία, που δεν μπορεί ν' αγνοηθεί– το γράμμα και του πνεύμα του Συντάγματος**, ακολουθώντας την πάγια -και ουσιαστικώς ομοφώνως αποδεκτή στην επιστήμη του δημόσιου δικαίου- ερμηνεία του συνδυασμού των διατάξεων των άρθρων 38 παρ. 1 και 37 παρ. 2, 3 και 4 του Συντάγματος, οι οποίες ρυθμίζουν κατά βάση τις έννομες συνέπειες της παραίτησης της Κυβέρνησης.

Οι, καταφανώς καινοφανείς, ερμηνευτικές απόψεις σας, με βάση τις οποίες διεκδικείτε αρμοδιότητα in concreto ως Πρόεδρος της Βουλής, είναι προδήλως νομικώς αβάσιμες. Προφανώς επειδή δεν λαμβάνουν υπόψη –θέλω να πιστεύω εκ παραδρομής– την εντελώς αυτονόητη διάκριση μεταξύ ευθείας εφαρμογής των διατάξεων του άρθρου 37 παρ. 2, 3, και 4 του Συντάγματος ύστερα από εκλογές και μόνον, και ανάλογης εφαρμογής σε περίπτωση παραίτησης της Κυβέρνησης, όπως ρητώς ορίζουν οι διατάξεις του άρθρου 38 παρ. 1 του Συντάγματος υιοθετώντας την συνήθη μέθοδο της παραπομπής.

Ως προς το αίτημά σας για διαβίβαση στην Βουλή των πρακτικών της υπό την προεδρία μου σύσκεψης των Πολιτικών Αρχηγών της 6ης Ιουλίου 2015 –η οποία είναι και η μόνη που συνεκλήθη, απορώ δε πως αγνοείτε το γεγονός αυτό αναφερόμενη σε, δήθεν, «συναντήσεις» (σελ. 5 της επιστολής σας)– οφείλετε να γνωρίζετε, ως Πρόεδρος της Βουλής, τον τρόπο με τον οποίον ένα τέτοιο αίτημα μπορεί να διατυπωθεί παραδεκτώς από νομική άποψη εκ μέρους της Βουλής, ήτοι μέσω της διαδικασίας του Κοινοβουλευτικού Ελέγχου, φυσικά κατά τις προβλέψεις του Κανονισμού της Βουλής. Αυτό, άλλωστε, σας είχα καταστήσει σαφές όταν μου θέσατε, όπως αναφέρετε στην επιστολή σας, προφορικώς το ζήτημα. Αφού οιαδήποτε άλλη διαβίβαση θα συνιστούσε ευθεία παραβίαση του Συντάγματος και του Κανονισμού της Βουλής.

Η απάντησή μου αυτή απηχεί την εδραία πεποίθησή μου, και ως Πρόεδρου της Δημοκρατίας, ότι η ορθή και δημοκρατική ερμηνεία κι εφαρμογή του Συντάγματος, ακριβώς λόγω της θεσμικής του πεμπτουσίας ως θεμελίου του Δημοκρατικού μας Πολιτεύματος, είναι αντίθετη προς κάθε έννοια «αυθεντίας» -και συνακόλουθης «αποκλειστικότητας»- ιδίως όταν αυτή εκδηλώνεται ex cathedra και υπό συνθήκες αντίστοιχης προνομιακής –δηλαδή κατ' ουσίαν καταχρηστικής– δημοσιότητας.

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ
ΠΡΟΚΟΠΙΟΣ ΠΑΥΛΟΠΟΥΛΟΣ»

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Νέες δραστηριότητες του Κέντρου Ευρωπαϊκού Συνταγματικού Δικαίου – Ιδρύματος Θεμιστοκλή και Δημήτρη Τσάτσου

Προγράμματα

- “Migrants and their descendants: social inclusion and participation in society”

Νέες δραστηριότητες του Κέντρου Ευρωπαϊκού Συνταγματικού Δικαίου – Ιδρύματος Θεμιστοκλή και Δημήτρη Τσάτσου

Προγράμματα

«Migrants and their descendants: social inclusion and participation in society» – FRA

Το Κέντρο Ευρωπαϊκού Συνταγματικού Δικαίου – Ίδρυμα Θεμιστοκλή και Δημήτρη Τσάτσου σε συνεργασία με την Ελληνική Ένωση για τα Δικαιώματα του Ανθρώπου, ως εθνικό σημείο επαφής του Ευρωπαϊκού Δικτύου για τα Θεμελιώδη Δικαιώματα (FRANET) του Ευρωπαϊκού Οργανισμού Θεμελιωδών Δικαιωμάτων (European Union Agency on Fundamental Rights – FRA) έχει αναλάβει την εκπόνηση της μελέτης με τίτλο: «Migrants and their descendants: social inclusion and participation in society».

Ο γενικός στόχος της παρούσας έρευνας είναι να καταγράψει και να εξετάσει την εθνική νομοθεσία και νομολογία καθώς και τις εθνικές πολιτικές και πρακτικές για την κοινωνική ένταξη και ενσωμάτωση των πολιτών τρίτων χωρών στην ελληνική κοινωνία. Ειδικότερα, σκοπός ήταν να διερευνηθεί η συμμετοχή των πολιτών τρίτων χωρών σε διάφορους τομείς της δημόσιας ζωής, να επισημανθούν τυχόν εμπόδια και διακρίσεις που αντιμετωπίζουν, καθώς και καλές πρακτικές που αξίζει να αποτυπωθούν.

Για την εκπόνηση της έκθεσης πραγματοποιήθηκε έρευνα γραφείου μέσω της συλλογής δευτερογενών στοιχείων, καθώς και ποσοτικών στοιχείων από αρμόδιους δημόσιους φορείς της χώρας και από οργανώσεις της κοινωνίας των πολιτών σχετικά με το ισχύον θεσμικό πλαίσιο για την καταπολέμηση των διακρίσεων. Ενδεικτικά, οι τομείς που ερευνήθηκαν περιλάμβαναν: τη συμμετοχή στην πολιτική ζωή, την πρόσβαση στην απασχόληση και την εκπαίδευση, την πρόσβαση στην υγεία και τις κοινωνικές υπηρεσίες, την πρόσβαση σε αγαθά και υπηρεσίες, την πρόσβαση στη δικαιοσύνη, την κοινωνική ένταξη και ενσωμάτωση.

Αν ενδιαφέρεστε για συμμετοχή στο πρόγραμμα ή για περισσότερες πληροφορίες μπορείτε να επικοινωνήσετε με την Εκτελεστική Διευθύντρια του Ιδρύματος Τσάτσου κυρία Μαρία Μουσαμούτη (centre@cecl.gr).

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Νέες δραστηριότητες του Κέντρου Ευρωπαϊκού Συνταγματικού Δικαίου – Ιδρύματος Θεμιστοκλή και Δημήτρη Τσάτσου

Εκδηλώσεις

- Βραβείο «Δημήτρης Τσάτσος», Hagen 20.10.2015

Βιβλία

- Α. Μπουζιάς, «Πολίτευμα και κομματισμοί σχηματισμοί στη Σερβία 1903-1914», Κέντρο Ευρωπαϊκού Συνταγματικού Δικαίου (Αντ. Ν. Σάκκουλας 2015, 411 σελ.)

Εκδηλώσεις

● Βραβείο «Δημήτρης Τσάτσος»

Το Κέντρο Ευρωπαϊκού Συνταγματικού Δικαίου – Ίδρυμα Θεμιστοκλή και Δημήτρη Τσάτσου και το Dimitris-Tsatsos-Institut für Europäische Verfassungswissenschaften (Πανεπιστήμιο Hagen - Γερμανία), έχουν θεσμοθετήσει από το 2012 το **Βραβείο «Δημήτρης Τσάτσος»**, που απονέμεται σε εξέχουσες προσωπικότητες με ιδιαίτερη προσφορά στο πεδίο των Ευρωπαϊκών Συνταγματικών Επιστημών.

Το βραβείο απονεμήθηκε για πρώτη φορά στην Αθήνα, στον Καθηγητή Βασίλειο Σκουρή, Πρόεδρο του Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Το βραβείο θα απονεμηθεί φέτος στον Καθηγητή **Íñigo Méndez de Vigo y Montojo**, Υπ. Εξωτερικών της Ισπανίας. Η εκδήλωση θα πραγματοποιηθεί στο Hagen, στις 20 Οκτωβρίου 2015.

Βιβλία

- **Αστέρης Μπουζιάς, «Πολίτευμα και κομματικοί σχηματισμοί στη Σερβία 1903-1914»**, Κέντρο Ευρωπαϊκού Συνταγματικού Δικαίου (Αντ. Ν. Σάκκουλας 2015, 411 σελ.)

ΚΕΝΤΡΟ ΕΥΡΩΠΑΪΚΟΥ ΣΥΝΤΑΓΜΑΤΙΚΟΥ ΔΙΚΑΙΟΥ
ΙΔΡΥΜΑ ΘΕΜΙΣΤΟΚΛΗ ΚΑΙ ΔΗΜΗΤΡΗ ΤΣΑΤΣΟΥ

ΑΣΤΕΡΗΣ ΑΒ. ΜΠΟΥΖΙΑΣ

ΠΟΛΙΤΕΥΜΑ ΚΑΙ ΚΟΜΜΑΤΙΚΟΙ
ΣΧΗΜΑΤΙΣΜΟΙ ΣΤΗ ΣΕΡΒΙΑ
1903-1914

ΑΝΤΙΚΥΘΙΡΑ Ν. ΣΑΚΚΟΥΛΑΣ

Σκοπός του συγγραφέα είναι να σκιαγραφήσει την ιδιαίτερη θεσμική και ιστορική φυσιολογία του σερβικού πολιτικού συστήματος κατά τη δεκαετία πριν από τον Α΄ Παγκόσμιο Πόλεμο (1903-1914). Η μελέτη έχει διεπιστημονικό χαρακτήρα, συνδυάζοντας τη θεώρηση του ιστορικού και του νομικού. Τους βασικούς της άξονες αποτελούν οι πολιτικοί και συνταγματικοί θεσμοί κατά τη συγκεκριμένη περίοδο, όπως τα πολιτικά κόμματα, το εκλογικό σύστημα, η βασιλεία, ο στρατός κ.ά. Σε αυτό το πλαίσιο γίνονται συγκρίσεις με την

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Νέες δραστηριότητες του Κέντρου Ευρωπαϊκού Συνταγματικού Δικαίου – Ιδρύματος Θεμιστοκλή και Δημήτρη Τσάτσου

Βιβλία

- Α. Μπουζιάς, «Πολίτευμα και κομματισμοί σχηματισμοί στη Σερβία 1903-1914», Κέντρο Ευρωπαϊκού Συνταγματικού Δικαίου (Αντ. Ν. Σάκκουλας 2015, 411 σελ.)

αντίστοιχη εμπειρία της Ελλάδας.

Στο λυκόφως της πρώτης μεγάλης περιόδου του συνταγματισμού, η ιστορική εμπειρία της Σερβίας συμπυκνώνεται σε μια θεμελιώδη αντίφαση: Από τη μία πλευρά, καταγράφεται μία τάση εμπέδωσης των αρχών του συνταγματικού φιλελευθερισμού. Από την άλλη, δημιουργούνται και αναπαράγονται όροι που τείνουν στη νόθευση της λειτουργίας του συνταγματικού πολιτεύματος.

www.cecl.gr

Επικοινωνία: centre@cecl.gr